

UZASADNIENIE

Z uwagi na złożenie wniosków o uzasadnienie wyroku Sądu II instancji w imieniu oskarżonych **E. S. (1)**, **P. K. (1)**, **L. S.**, **W. W. (1)** i **S. B. (1)**, zakresem tego uzasadnienia, zgodnie z art. 423 § 1 a k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., objęto analizę zarzutów i argumentacji zawartych w apelacjach dotyczących wymienionych oskarżonych.

E. S. (1) oskarżony został o 63 przestępstwa, opisane w pkt I – LXIII części historycznej zaskarżonego wyroku, tj. o to, że:

I. w okresie od co najmniej (...) r do (...)r na terenie województw (...) i (...) oraz na terenie N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował i brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu dokonywanie wspólnie i w porozumieniu z P. K. (1), P. S. (1), P. S. (2), J. S. (1), D. M. (1), K. W. (1), K. G., P. K. (2), M. P. (1) i innymi osobami, kradzieży z włamaniem samochodów dostawczych, w szczególności marki V. (...), V. (...), V. T., A. (...), S. (...) oraz innych marek, przy czym jego rola polegała na wyznaczaniu zadań poszczególnym członkom grupy, wyznaczaniu przedmiotów kradzieży, przekazywaniu samochodu na wyjazdy i pieniędzy potrzebnych do dokonywania kradzieży samochodów poprzez włamanie oraz przyjmowaniu, nabywaniu i ukrywaniu na posesji w miejscowości S. skradzionych pojazdów oraz przekazywaniu pochodzących z kradzieży samochodów lub części z tych pojazdów innym osobom oraz dzieleniu zysków uzyskanych z przestępstwa, tj. o czyn z art.258§1 i 3 kk

II. w nocy z (...) w D. gmina Z. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości co najmniej (...)zł wraz z dowodem rejestracyjnym pojazdu oraz narzędziami i materiałami spawalniczymi o łącznej wartości co najmniej (...)zł na szkodę O. H. – I. (...), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

III. w nocy z (...) roku w Z. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) zł wraz z zawartością wyrobów wędliniarskich i innych artykułów spożywczych o wartości (...)zł na szkodę obywatela N. H. S. tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

IV. w okresie (...) roku w D. gminy Z. województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim wyłamaniu wkładki zamka w drzwiach od strony kierowcy i wyłamaniu stacyjki pojazdu usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) wartości (...) złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na nie uruchomienie pojazdu, czym działał na szkodę Szkoły Sportowej – (...) V. (...) w B. tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

V. w nocy z (...) roku w K. gminy S. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki S. (...) nr rej. (...) o wartości (...)zł na szkodę M. B. (1) to jest o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

VI. w nocy (...) w S. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) na szkodę R. T. tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

VII. w nocy (...) r w S. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...)zł, czym działał na szkodę spółki z o.o. (...) i ubojnia indyka (...) D. W. w S. miturtj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

VIII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w dniu

(...) S. po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) na szkodę P. M. tj. o czyn z art.18§3kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

IX. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy (...)w K. gminy S. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...)zł na szkodę T. M. tj. o czyn art.18§3kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

X. w nocy z (...) roku w K. gminy S. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...)zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości pokonania zabezpieczeń pojazdu i jego uruchomienia, czym działał na szkodę Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) s.c. z siedzibą w J., tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XI. w nocy z (...) roku w K. gminy S. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...)zł wraz ze znajdującymi się wewnątrz dowodem rejestracyjnym i niwelatorem o wartości (...)zł na szkodę Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) s.c. z siedzibą w J., tj. o czyn z art.279§1 kk i art.276kk w zw, z art.11§2 kk i w zw. z art.65§1 kk

XII. w nocy z (...)r w S. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...) o wartości (...)złoty na szkodę E. i H. A., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XIII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy z (...) r w S. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...)zł (...)w S., tj. o czyn z art.18§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XIV. w nocy z (...) roku w K. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej o uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu dokonał kradzieży z włamaniem samochodu marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...)zł na szkodę P. T., to jest o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XV. pod koniec (...) roku w miejscowości K. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki M. (...) nr rej. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości pokonania zabezpieczeń pojazdu, czym działał na szkodę H. P. tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XVI. w nocy z (...) na (...) roku w C. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w grupie przestępczej, po uprzednim wyłamaniu zamka drzwi od strony kierowcy i wyłamaniu stacyjki usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) koloru czerwonego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na niemożność uruchomienia pojazdu, czym działał na szkodę R. M. (1), tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XVII. w dniu (...) roku w J. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim wyłamaniu zamka drzwi od strony pasażera i wyłamaniu stacyjki zabrał w celu przywłaszczenia samochód osobowy marki S. (...) nr rej. (...) o wartości (...)złoty na szkodę R. K. (1) tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XVIII. w nocy (...) roku w P. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia drzwi pojazdu, zabrał w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości, co najmniej (...) złotych na szkodę (...) sp. z o.o. w T. tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XIX. w nocy z (...)na (...) roku w D. gminy Z. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim wyłamaniu wkładki zamka w drzwiach od strony kierowcy i wyłamaniu wkładki stacyjki pojazdu usiłował dokonać kradzieży z włamaniem samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości co najmniej (...)złoty, powodując szkodę wartości (...)złoty, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na nie uruchomienie pojazdu, czym działał na szkodę J. C. tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XX. w nocy (...) roku w D. gminy Z. województwa (...) województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim wyłamaniu wkładki stacyjki pojazdu usiłował dokonać kradzieży z włamaniem samochodu marki S. (...) nr rej. niemiecki (...)o wartości co najmniej (...)złoty, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na nie uruchomienie pojazdu, czym działał na szkodę K. O. tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXI. w nocy (...) w D. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej.(...) o wartości (...)wraz z dowodem rejestracyjnym pojazdu, polisą OC oraz z zawartością strojów i sprzętu do szermierki o łącznej wartości (...) na szkodę (...) w B. tj. o czyn z art.279§1kk w zw. z art.65§1kk

XXII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy z (...) w miejscowości M. (N.), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wartości (...)euro to jest co najmniej 100.000 złotych na szkodę B. L. ((...)) tj. o czyn z art.18§3kk w zw. z art.279§1 kk i z art.65§1 kk

XXIII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy z (...)w miejscowości B. (N.), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu, zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki S. (...) nr rej. (...) o wartości (...)euro to jest co najmniej (...)zł na szkodę W. (...), tj. o czyn z art.18§3kk w zw. z art.279§1 kk i z art.65§1 kk

XXIV. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy (...) miejscowości L. (N.), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu usiłowania zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...)euro to jest co najmniej (...)zł na szkodę N. W., tj. o czyn z art.18§3kk w zw. z art.13§1kk w zw. art.279§1 kk i z art.65§1 kk

XXV. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy (...) miejscowości N. (N.), po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro to jest co najmniej (...)na szkodę (...) tj. o czyn z art.18§3kk w zw. z art.279§1 kk i z art.65§1 kk

XXVI. w okresie (...)w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXVII. w okresie (...)w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...) o nieustalonej wartości na szkodę C. K., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXVIII. w okresie(...)w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...)na szkodę A. T., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXIX. w dniu (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę F. R., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXX. w okresie (...)w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę S. H., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXI. w okresie (...) w miejscowości S. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę W. N., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXII. w dniu (...)w miejscowości S. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...)na szkodę F. K., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXIII. w okresie 29/30 czerwca 2011r. w miejscowości A. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki A. (...) nr.rej. (...) o wartości (...)euro to jest, co najmniej (...)na szkodę A. V., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXIV. w nocy (...)w miejscowości W. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej. (...) o nieustalonej wartości na szkodę F. H., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXV. w nocy(...)w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...) o nieustalonej wartości na szkodę A. K., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXVI. w okresie (...) w miejscowości O. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej.(...) o nieustalonej wartości na szkodę (...), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXVII. w okresie (...) w miejscowości L. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki S. (...) nr.rej. (...)o nieustalonej wartości na szkodę A. S. (1), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXVIII. w okresie (...)w miejscowości W. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu

przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej. (...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę L. F., tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XXXIX. w okresie (...) w miejscowości W. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej. (...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...)na szkodę R. M. (2), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XL. w okresie (...)w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLI. w okresie (...)w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej. (...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...)na szkodę M. S. (1), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLII. w okresie (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki S. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę D. D. (1), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLIII. w nocy (...)w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr.rej. (...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę R. B. (1), tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLIV. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości B. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLV. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości B. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...)o nieustalonej wartości na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLVI. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...)w miejscowości B. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę E. T., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLVII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy (...)w miejscowości B. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę S. G., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLVIII. XLVIII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości L.(N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę R. S., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

XLIX. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości L.(N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki S. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę M. S. (2), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

L. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...)w miejscowości L. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki S. (...) nr.rej. (...)o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę A. Q., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LI. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...)w miejscowości A.(N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę K. B., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie 8/9 listopada 2011r. w miejscowości N. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki A. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę O. P., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LIII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie 9/10 listopada 2011r. w miejscowości B. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LIV. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości O. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LV. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości O. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LVI. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości O. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu

zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LVII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości O. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LVIII. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...)w miejscowości O. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę (...), tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LIX. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości L. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę C. Z., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LX. działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w okresie (...) w miejscowości L.(N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr.rej. (...) o wartości (...) euro to jest, co najmniej (...) na szkodę H. R., tj. o czyn z art.18§3 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk

LXI. w nieustalonym dniu w okresie (...) w nieustalonym miejscu n terenie województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił innej ustalonej osobie substancji psychotropowej w postaci (...)gram amfetaminy o wartości (...), tj. o czyn z art.59§1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „O przeciwdziałaniu narkomanii”

LXII. w nieustalonym dniu w okresie (...) w nieustalonym miejscu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. G. substancji psychotropowej w postaci (...)gram amfetaminy o wartości (...), tj. o czyn z art.59§1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „O przeciwdziałaniu narkomanii”

LXIII. w nieustalonym dniu w okresie (...)w S. województwa (...) wbrew ustawie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu (...)gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wartości (...)przekazując ją do dalszej dystrybucji innej ustalonej osobie, tj. o czyn z art.56§1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. „O przeciwdziałaniu narkomanii”

P. K. (1) oskarżony został o 4 przestępstwa, opisane w pkt CD – CDIII części historycznej zaskarżonego wyroku, tj. o to, że:

CD. w okresie od co najmniej (...)do (...)na terenie województw (...) i (...) oraz na terenie N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierował grupą przestępczą, mającą na celu dokonywanie wspólnie i w porozumieniu z E. S. (2), P. S. (1), P. S. (2), J. S. (1), D. M. (1), K. W. (1), K. G., P. K. (2), M. P. (1) i innymi osobami, kradzieży z włamaniem samochodów dostawczych, w szczególności marki V. (...), V. (...), V. T., A. (...), S. (...) oraz innych marek, przy czym rola polegała na wyznaczaniu zadań poszczególnym członkom grupy, wyznaczaniu przedmiotów kradzieży, przekazywaniu pieniędzy potrzebnych do dokonywania kradzieży samochodów poprzez włamanie oraz przyjmowaniu, nabywaniu i ukrywaniu na posesji w K. skradzionych pojazdów, tj. o czyn z art. 258§1 i 3 kk,

(...). w okresie, od co najmniej (...)do (...)w K. gminy T. oraz w innych miejscowościach województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nabył nie mniej niż 13 samochodów marki V. (...), V. (...), V. (...), A. (...), S. (...) o łącznej wartości nie mniejszej niż (...), skradzionych na terenie N. wiedząc, że wskazane pojazdy zostały uzyskane za pomocą czynów zabronionych i których łączna wartość stanowiła mienie znacznej wartości i czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodów, tj. o czyn z art.291§1 kk w zw. z art.294§1 kk w zw. z art.12 kk i z art.65§1 kk

(...). w dniu (...)roku w W. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej usiłował nabyć pochodzący z kradzieży z włamaniem samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości co najmniej (...) złotych wiedząc, że wskazane pojazd został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na interwencje policji, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w T., tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art. 291§1 kk w zw. z art.65§1 kk

(...). w (...) roku w K. województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej nabył skradziony uprzednio w S. samochód marki V. (...) koloru białego lub srebrnego o wartości nie mniejszej niż (...) złotych, czym działał na szkodę nieustalonej osoby, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodów , tj. o czyn z art.291§1 kk w zw. z art.65§1 kk.

W. W. (1) oskarżony został o 11 przestępstw, opisanych w pkt CDLVII – CDLXVII, tj. o to, że:

(...). w nocy (...) w miejscowości W. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę L. F. przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...) w miejscowości W. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę R. M. (2) przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę (...) przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości nieustalonej lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę M. S. (1) przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w dniu (...)w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości nieustalonej , lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę S. L.,

przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości nieustalonej , **lecz** zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę F. W., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę R. B. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości nieustalonej , **lecz** zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę S. S., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki S. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę D. D. (1), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...) w miejscowości T. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości nieustalonej **lecz** zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę U. P. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie od co najmniej (...)r do(...)terenie województw (...) i (...) oraz na terenie N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1), P. K. (2), E. S. (1), D. MIchałkiwiczem i innymi ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu dokonywanie kradzieży z włamaniem samochodów dostawczych, w szczególności marki V. (...), V. (...) i oraz innych marek, przy czym jego rola polegała na przemieszczanie skradzionych pojazdów do miejsc ich ukrycia, tj. o czyn z art.258§1kk.

S. B. (1) oskarżony został o 21 przestępstw, opisanych w pkt CDLXVIII - CDLXXXVIII, tj. o to, że:

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o nieustalonej wartości na szkodę (...) przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił

się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości A. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...)o wartości (...) euro na szkodę G. K. przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...) miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości A. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o nieustalonej wartości, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę D. B., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości G. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę A. N. przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę R. B. (2) przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...), do (...)w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...), lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę Y. F., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości D. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej nabył od nieustalonych mężczyzn pochodzący z kradzieży z włamaniem samochód marki V. (...) nr rej. (...)o wartości (...) euro na szkodę J. B. (1), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.291§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości D. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej nabył od nieustalonych mężczyzn pochodzący z kradzieży z włamaniem samochód marki V. (...) nr rej. (...)o wartości (...) euro na szkodę H. W., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...)lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.291§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...)o wartości(...)euro na szkodę M. B. (2), przy czym zarzuconego

mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. O. W. N. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę C. S., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. O. W. N. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę F. G., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. O. W. N. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę (...), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie od co najmniej (...) do (...) terenie województw (...) i (...) oraz na terenie N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu ze Z. Ź. (1) i Ł. S. i innymi ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu dokonywanie kradzieży z włamaniem samochodów dostawczych, w szczególności marki V. (...), M. (...), V. (...) oraz innych marek, przy czym jego rola polegała na przemieszczanie skradzionych pojazdów do miejsc ich ukrycia, tj. o czyn z art.258§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. A. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę (...), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę C. K., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę A. T., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) 5920 wartości (...) euro na szkodę F. R., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary, co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. O. W. N. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę C. S., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę F. G., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. O. W. N. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę (...), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę D. S., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk.

L. S. oskarżony został o 25 przestępstw, opisanych w pkt CDLXXXIX – DXIII części historycznej zaskarżonego wyroku, tj. o to, że:

(...). w nocy z (...) w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę U. Z., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o nieustalonej wartości na szkodę (...), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości A. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę G. K., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości A. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe, usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o nieustalonej wartości, lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę D. B., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia

wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości G. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) 19 o wartości (...) euro na szkodę A. N., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę R. B. (2), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) do (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro na szkodę Y. F., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości D. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej nabył od nieustalonych mężczyzn pochodzący z kradzieży z włamaniem samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę J. B. (1), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.291§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości D. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej nabył od nieustalonych mężczyzn pochodzący z kradzieży z włamaniem samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę H. W., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.291§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości E. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości 5000 euro na szkodę W. M., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę (...), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

D. w okresie (...) w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę J. B. (2), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

DI. w okresie (...)w miejscowości G. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę W. S. M., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie od co najmniej (...)do(...)na terenie województw (...) i (...) oraz na terenie N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z D. M. (1), P. K. (2), E. S. (1) i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu dokonywanie kradzieży z włamaniem samochodów dostawczych, w szczególności marki V. (...), V. (...), M. oraz innych marek, przy czym jego rola polegała na dokonywaniu kradzieży pojazdów, przemieszczanie skradzionych pojazdów do miejsc ich ukrycia oraz dalsze ich przekazywanie innym osobom, tj. o czyn z art.258§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro równowartości (...) na szkodę C. S., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) w miejscowości F. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...)o wartości (...) euro równowartości (...) na szkodę F. G., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

DV. w okresie (...) w miejscowości F.(N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro równowartości (...) na szkodę (...), przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...)miesiące pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie (...) (...) 2011r. w miejscowości F. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) lecz zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, powodując uszkodzenia pojazdu w kwocie (...) euro równowartości (...) na szkodę H. Z., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.13§§1kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości B. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro równowartości (...) na szkodę D. S., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy z (...) w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr rej. (...)o wartości (...) euro równowartości (...) na szkodę D. E., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...) w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr. rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę I. P. (1) przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w. zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

DX. w nocy (...) w miejscowości G. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr. rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę R. H. przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w. zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy(...) w miejscowości A. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. (...) nr. rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę A. W., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w. zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w nocy (...)w miejscowości F. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń w pojeździe zabrał w celu przywłaszczenia samochód marki M. nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę E. L., przy czym zarzuconego mu czynu dopuścił się w ciągu (...) lat po odbyciu kary, co najmniej (...) miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. o czyn z art.279§1 kk w. zw. z art.65§1kk w zw. z art.64§1kk

(...). w okresie, od co najmniej (...) do (...)na terenie województw (...) i na terenie N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z S. B. (1), Z. Ż. (1) i innymi ustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu dokonywanie kradzieży z włamaniem samochodów dostawczych, w szczególności marki V. (...), i M. (...) oraz innych marek, przy czym jego rola polegała przede wszystkim na polegała na dokonywaniu kradzieży pojazdów, przemieszczanie skradzionych pojazdów do miejsc ich ukrycia oraz dalsze ich przekazywanie innym osobom, tj. o czyn z art.258§1kk.

Sąd Okręgowy w Z. , po rozpoznaniu sprawy wymienionych oskarżonych (oraz szesnastu osób wraz z nimi współoskarżonych), **wyrokiem z dnia (...) r. w sprawie(...)**, w odniesieniu do wymienionych, orzekł w ten sposób, że:

I. oskarżonego **E. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo **z art. 258 § 1 i 3 kk** i za to na podstawie **art. 258 § 3 kk** wymierza mu karę **(...)(...)** roku i **(...)(...)** miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **E. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach II – III, V – VI, XII, XVII – XVIII, XXI, XXV, XXX, XXXIII – XXXIV, XXXVIII – XL, XLII – XLIII, LII – LIII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że:

- czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku dopuścił w nocy (...), samochód marki V. (...) nr rej. (...)stanowił własność (...) użytkowany był w ramach leasingu przez O. H. –(...), wartość pojazdu wynosiła co najmniej (...) euro, wartość narzędzi i materiałów spawalniczych wynosiła ok. (...) Euro, nawigacji (...), pozostawionych pieniędzy i ubrań należących do I. K., wynosiła ok.(...)Euro,

- czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku dopuścił się w nocy (...)

- wartość opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku skradzionego V. (...) nr rej. (...) na szkodę R. T. wyroku wynosiła ok. (...) zł.,

- wartość opisanego w punkcie XII części wstępnej wyroku skradzionego S. nr rej. (...) na szkodę E. i H. A. wynosiła około (...) zł.,

- wartość opisanego w punkcie XVII części wstępnej wyroku samochodu S. (...) nr rej. (...) wynosiła (...) zł., za kradzieży dokonano na szkodę P. i R. K. (1),

- wartość opisanego w punkcie XVIII części wstępnej wyroku skradzionego samochodu marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę (...) sp. z o. o. w T. wynosiła (...) zł.,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XXV części wstępnej wyroku dokonał go w nocy(...) miejscowości N., w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro wraz z rowerkiem i fotelikiem dziecięcym na szkodę (...),

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XXXIV części wstępnej wyroku, w nocy z (...) na (...) r. w miejscowości W. wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę F. H. wynosiła (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XXXVIII części wstępnej wyroku, czynu dopuścił się w nocy (...),

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XL części wstępnej wyroku popełnionego w nocy (...) w miejscowości B. w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...) należącym do (...) znajdowały się maszyny budowlane i sprzęt do montażu ogrzewania,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XLIII części wstępnej wyroku popełnionego w nocy (...) w miejscowości B. w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...)należącym do R. B. (1) znajdowało się (...) pilek o wartości (...)euro oraz koperta z zawartością ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie LII części wstępnej wyroku dokonał go w okresie (...) r. w miejscowości N., w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochodu marki A. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę O. P.,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie LIII części wstępnej wyroku dokonał go w okresie (...)r. w miejscowości B., w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę N.,

stanowiących przestępstwa **z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk;**

- oraz czynów opisanych w punktach XXVI, XXVII, XXVIII części wstępnej wyroku, z dnia (...) z tym ustaleniem, iż dopuścił się ich również w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, z tym, iż wartość opisanego w punkcie XXVII części wstępnej wyroku samochodu marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę C. K., wynosiła (...) euro,

stanowiących przestępstwo **z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk,**

- oraz czynów opisanych w punktach w punktach XXXI, XXXII części wstępnej wyroku, z dnia z dnia (...) r. z tym ustaleniem, iż dopuścił się ich również w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, z tym ustaleniem, iż w przypadku czynu opisanego w punkcie XXXI części wstępnej wyroku w pojeździe V. (...) nr rej. (...)należącym do W. N. znajdowały się fotelik dziecięcy oraz skrzynka z narzędziami, w przypadku czynu opisanego w punkcie XXXII części wstępnej wyroku w pojeździe V. (...) nr rej. (...)należącym do F. K. znajdowały się narzędzia, lampy, fotelik dziecięcy, urządzenia AGD o łącznej wartości (...)zł.

stanowiących przestępstwo z **art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk**,

czynów opisanych w punktach IV, XV – XVI, XIX – XX, XXIX, XXXV, XXXVII, XLI, części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że:

- wartość opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku samochodu marki M. (...) nr rej. (...) należącego do H. P. wynosiła ok.(...) zł.,

- wartość opisanego w punkcie XVI części wstępnej wyroku samochodu V. (...) nr rej. (...) należącego do R. M. (1) wynosiła ok. (...)zł.,

- wartość opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku samochodu V. (...) nr rej. (...) wynosiła (...) zł., zaś poniesiona przez J. C. szkoda (...)zł.,

- wartość opisanego w punkcie XX części wstępnej wyroku samochodu S. (...) nr rej. (...) należącego do K. O. wynosiła (...) zł.,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XXIX części wstępnej wyroku, w dniu (...)r. w miejscowości E. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu, nie zabrał, lecz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę F. R., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję Policji,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XXXV części wstępnej wyroku, w nocy (...) w miejscowości M. (N.) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu nie zabrał, lecz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości ok. (...) euro, na szkodę A. K., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi brak możliwości uruchomienia pojazdu, i włączenie się alarmu,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku, w nocy (...) w miejscowości L. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu nie zabrał, lecz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki S. (...) nr rej. (...) o wartości ok. (...) euro na szkodę A. S. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnął, wobec braku możliwości uruchomienia pojazdu, wskutek czego powstała szkoda w (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XLI części wstępnej wyroku w okresie (...) w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu, nie zabrał, lecz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości ok. (...) euro, powodując stratę wartości (...) euro na szkodę M. S. (3),

stanowiących przestępstwa z **art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk**;

oraz czynów opisanych w punktach X i XI, części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż zachowań tych dopuścił się w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w nocy z (...) roku w K., zaś wartość pojazdu opisanego w punkcie X części wstępnej wyroku wynosiła(...) zł.,

stanowiących przestępstwo z **art. 13 kk § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i w zw. z art. 12 kk**;

z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę (...) ((...)) lat pozbawienia wolności, oraz na podstawie **art. 33 § 2 kk (...)** ((...)) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę (...)((...)) zł.,

III. oskarżonego **E. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach VIII – IX, XIII, XXII – XXIV, XXXVI, XLIV – LI, LIX – LX części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż

- w przypadku czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej wyroku dopuścił się w dniu (...)r., kradzieży pojazdu dokonano w nocy z (...) na (...) r., wartość pojazdu wynosiła ok. (...) euro, w pojeździe znajdował się sprzęt wędkarski, kamizelka wędkarska, 3 kartony chrupek oraz nawigacja T. o łącznej wartości (...) zł. należąca do M. M. (1),

- czyny opisane w punktach XXII i XXIII części wstępnej wyroku stanowiły jeden czyn zabroniony z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, zaś samochód marki V. (...) nr rej. (...) należał do (...)

- w przypadku czynu opisanego w punkcie XXIV części wstępnej wyroku czynu dokonał na szkodę N. K.,

- czynu opisanego w punkcie XXXVI części wstępnej wyroku dopuścił się w ten sposób, iż działając w ramach zorganizowanej grupy przestępczej w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zorganizowanie wyjazdu do N. i zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy (...) w miejscowości O. (N.) po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości ok. (...) euro na szkodę FA. (...),

- czyny opisane w punktach XLIV i XLV części wstępnej wyroku stanowią jeden czyn zabroniony z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, zaś wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę (...), który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia wynosiła ok. (...) euro,

- czyny opisane w punktach XLVIII i XLIX części wstępnej wyroku z (...) r. na szkodę R. S. i M. S. (2) stanowią jeden czyn zabroniony z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, a w przypadku czynu opisanego w punkcie XLVIII części wstępnej wyroku, wartość pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), którego kradzieży usiłowano dokonać w nocy (...) na szkodę R. S. wynosiła ok. (...) euro,

- wartość opisanego w punkcie LI części wstępnej wyroku samochodu marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę K. W. (2) (...), wynosiła około (...) euro,

- wartość opisanego w punkcie LX części wstępnej wyroku samochodu marki V. (...) nr rej. (...) należącego do H. R., wynosiła ok. (...) euro,

stanowiących przestępstwa **z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,**

oraz czynów opisanych w punktach LIV, LV, LVI, LVII, LVIII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż dopuścił się ich również w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, stanowiących przestępstw **z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 12 kk,**

z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 19 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę **(...)((...)) lat** pozbawienia wolności, oraz na podstawie **art. 33 § 2 kk (...)((...))** stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **(...)((...)) zł.**,

IV. oskarżonego **E. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż eliminuje z opisu czynu zwrot „po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia”, przyjmuje, iż czynu dokonano w nocy z (...)na (...) na szkodę spółki z o.o. (...) i ubojnia indyka (...) D. W. w S. stanowiącego przestępstwo **z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 278 § 1 kk w zw. art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk** wymierza mu karę **(...)((...)) roku** pozbawienia wolności,

V. oskarżonego **E. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach LXI i LXII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż w przypadku zarzutu opisanego w punkcie LXI części wstępnej wyroku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił D. M. (1) substancji psychotropowej w postaci (...)gram amfetaminy o wartości (...)

zł, w rozliczeniu za zadłużenie z tytułu współudziału w kradzieży samochodów, w przypadku zarzutu opisanego w punkcie LXII części wstępnej wyroku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. G. substancji psychotropowej w postaci (...)gram amfetaminy o wartości (...)zł. w rozliczeniu za zadłużenie z tytułu współudziału w kradzieży samochodów, stanowiących przestępstwa z **art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii**, z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę **(...)(...)** roku i **(...)(...)** miesięcy pozbawienia wolności, oraz na podstawie **art. 33 § 2 kk (...)(...)** stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **(...)(...)** zł.,

VI. oskarżonego **E. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie LXIII części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z **art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii** i za to na podstawie **art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii** wymierza mu karę **(...)(...)** roku pozbawienia wolności, oraz (...) **(...)** stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **(...)(...)** zł.,

VII. na podstawie **art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk** łączy orzeczone wobec oskarżonego **E. S. (1)** w punktach I – VI części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności oraz w punktach II – III, V – VI części dyspozytywnej wyroku kary grzywny i w ich miejsce wymierza mu karę łączną **(...)(...)** lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny **600 (sześciuset)** stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **(...)(...)** zł.,

VIII. na podstawie **art. 63 § 1 kk** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **E. S. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia (...) r. do dnia(...) i nadal,

IX. uniewinnia **E. S. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie **XIV** części wstępnej wyroku,

[...]

LXIII oskarżonego **P. K. (1)** uznaje za winnego tego, że w okresie od co najmniej (...) r. do (...)r. na terenie województw (...) i (...) oraz na terenie N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu dokonywanie wspólnie i w porozumieniu z **E. S. (2)**, **P. S. (1)**, **P. S. (2)**, **J. S. (1)**, **D. M. (1)**, **K. W. (1)**, **K. G.**, **P. K. (2)**, **M. P. (1)** i innymi osobami, kradzieży z włamaniem samochodów w szczególności marki **V. (...)**, **V. (...)**, **V. T.**, **A. (...)**, **S. (...)**, przy czym jego rola polegała na zlecaniu przedmiotów kradzieży, przekazywaniu pieniędzy potrzebnych do dokonywania kradzieży samochodów poprzez włamanie oraz przyjmowaniu, nabywaniu i ukrywaniu na posesji w K. skradzionych pojazdów, tj. popełnienia przestępstwa z **art. 258 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 258 § 1 kk** wymierza mu karę **(...)(...)** roku pozbawienia wolności,

LXIV. oskarżonego **P. K. (1)** uznaje za winnego tego, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od co najmniej(...) r do (...) w K. gminy T. oraz w innych miejscowościach województwa (...), czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodów, nabył nie mniej niż 11 samochodów różnych marek o łącznej wartości nie mniejszej niż (...) zł, w tym:

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy z(...)na (...)r. w miejscowości M. samochód marki **V. (...)** nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę (...),

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...) r., w miejscowości B., samochód marki **V. (...)** nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę **S. G.**,

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...) r. w miejscowości A. samochód marki **A. (...)** nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę **P. V.**,

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...) r. w miejscowości L., samochód marki S. O. S. nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę M. S. (2),

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...)w miejscowości B., samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę (...),

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...)r. w B., samochód marki S. (...), nr rej. (...)o wartości (...) euro na szkodę D. D. (1).

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w dniu (...)r. w miejscowości B., samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę R. B. (1).

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...) r. w miejscowości B., samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę K. H.,

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...) r. w miejscowości A., P. - L. samochód marki A. (...), nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę S. B. (2),

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...) r. w miejscowości F., samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę M. T.,

- pochodzący z kradzieży z włamaniem w nocy (...) w miejscowości L., N., samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę A. S. (2),

skradzionych na terenie N. wiedząc, że wskazane pojazdy zostały uzyskane za pomocą czynów zabronionych i których łączna wartość stanowiła mienie znacznej wartości oraz tego, że w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy (...)roku w W. województwa (...) po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu, zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...)złoty, na szkodę (...) sp. z o.o. w T., oraz tego, że w zamiarze, aby inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zapewnienie przyjęcia pojazdu pochodzącego z zaistniałego w nocy (...) r. w miejscowości L. , po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń pojazdu, zaboru w celu przywłaszczenia samochodu marki S. (...) nr rej. (...)o wartości (...) euro, na szkodę A. Q.,

co stanowi przestępstwo z **art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk** i za to na podstawie **art. 294 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 11 § 3 kk** wymierza mu karę **(...)(...)** lat pozbawienia wolności, oraz na podstawie **art. 33 § 2 kk (...)((...))** stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **(...)(...)** zł.,

LXV. na podstawie **art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk** łączy orzeczone wobec oskarżonego **P. K. (1)** w punktach LXIII - LXIV części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza mu karę łączną **(...)(...)** lat i **(...)(...)** miesięcy pozbawienia wolności,

LXVI. na podstawie **art. 63 § 1 kk** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **P. K. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia (...)r. do dnia (...) r.,

LXVII. uniewinnia **P. K. (1)** od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie CDIII części wstępnej wyroku,

[...]

LXXXVII. oskarżonego **W. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach CDLVII – CDLIX, (...), (...) części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż:

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLVII części wstępnej wyroku, prawidłowe imię pokrzywdzonego F. to L.,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLIX części wstępnej wyroku popełnionego w nocy (...)r. w miejscowości B. w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...) należącym do (...) znajdowały się maszyny budowlane i sprzęt do montażu ogrzewania,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXIII części wstępnej wyroku popełnionego w nocy (...) w miejscowości B. w samochodzie marki V. (...) nr rej. (...) należącym do R. B. (1) znajdowało się 6 pitek o wartości (...)euro oraz koperta z zawartością ok. (...) euro,

stanowiących przestępstwa **z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk,**

oraz czynów opisanych w punktach CDLX – CDLXII, (...), (...) części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLX części wstępnej wyroku popełnionego w nocy z (...) r. w miejscowości B., wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...) należącego do M. S. (3), który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia wynosiła ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXI części wstępnej wyroku, do jego popełnienia doszło w nocy (...) r., a wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...), który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia na szkodę S. L. wynosiła ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXII części wstępnej wyroku wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...), który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia na szkodę F. W. wynosiła ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXIV części wstępnej wyroku wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...) 374, który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia na szkodę S. S. (1) wynosiła ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXVI części wstępnej wyroku, dopuścił się w nocy 12 sierpnia 2011 r. wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...), który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia na szkodę U. P. wynosiła ok. (...) euro,

stanowiących przestępstwa **z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk,**

z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę **(...)(...)** lat pozbawienia wolności, oraz na podstawie **art. 33 § 2 kk (...)(...)** stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **(...)(...)** zł.,

LXXXVIII. oskarżonego **W. W. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CDLXVII części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo **z art. 258 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 258 § 1 kk** wymierza mu karę **(...)(...)** miesięcy pozbawienia wolności,

LXXXIX. na podstawie **art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk** łączy orzeczone wobec oskarżonego **W. W. (1)** w punktach LXXXVII -LXXXVIII części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza mu karę **(...)(...)** lat i **(...)(...)** miesięcy pozbawienia wolności

XC. na podstawie **art. 63 § 1 kk** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **W. W. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia (...)r. do dnia (...) r.,

XCI. oskarżonego **S. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach CDLXVIII – CDLXIX, (...), (...) części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż:

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXVIII części wstępnej wyroku części wstępnej wyroku w samochodzie marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro należącym do (...) znajdowały się również narzędzia,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXXI części wstępnej wyroku, w skradzionym pojeździe marki M. (...) nr rej. (...) na szkodę A. N. znajdował się towar spożywczy i butle gazowe, zaś wskazana wartość dotyczy łącznej wartości pojazdu i jego zawartości,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXXII części wstępnej wyroku w nocy z 26/27 czerwca 2011 r. na szkodę R. B. (2) w samochodzie marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro znajdowały się narzędzia i materiały o wartości ok. (...) euro,

- czynu opisanego w punkcie CDLXXXVIII części wstępnej wyroku na szkodę D. S. dopuścił się w nocy (...) r.,

stanowiących przestępstwa **z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk,**

oraz czynów opisanych w punktach CDLXX, CDLXXIII, CDLXXVI, CDLXXXIV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż:

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXX części wstępnej wyroku wartość pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) euro, którego kradzieży usiłowano dokonać na szkodę D. B. wynosiła ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXXIII części wstępnej wyroku wartość pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), którego kradzieży usiłowano dokonać na szkodę Y. F. wynosiła ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXXVI części wstępnej wyroku czynu usiłował go dokonać w okresie (...) r., zamierzonego celu nie osiągnął ze względu na brak możliwości jego uruchomienia, wartość samochodu marki V. (...) nr rej. (...) należącego do M. B. (2) wynosiła ok. (...) euro, a wysokość powstałej szkody (...)euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXXXIV części wstępnej wyroku, w dniu (...) r. w miejscowości E. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami oraz w zorganizowanej grupie przestępczej po uprzednim pokonaniu zabezpieczenia pojazdu, nie zabrał, lecz usiłował zabrać w celu przywłaszczenia samochód marki V. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro na szkodę F. R., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na interwencję Policji,

stanowiących przestępstwa **z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk,**

oraz czynów opisanych w punktach CDLXXVII, CDLXXVIII, CDLXXIX części wstępnej wyroku z dnia (...) r. z tym ustaleniem, iż dopuścił się ich również w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w przypadku czynu opisanego w punkcie CDLXXVII części wstępnej wyroku na szkodę C. S. wartość skradzionego samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wynosiła ok. (...) euro, a ten sam czyn został omyłkowo ponownie wskazany w akcie oskarżenia, jako zarzut nr (...) (punkt CDLXXXV części wstępnej wyroku), natomiast czyny wskazane w punktach DXL i DXLI aktu oskarżenia (punkty CDLXXXVI i CDLXXXVII części wstępnej wyroku) stanowią omyłkowe ponowienie tych samych zarzutów wskazanych w punktach CDLXXVIII – CDLXXIX części wstępnej wyroku,

oraz czynów opisanych w punktach CDLXXXI, CDLXXXII, CDLXXXIII części wstępnej wyroku w nocy z dnia (...) na (...) r., z tym ustaleniem iż, dopuścił się ich również w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przy czym wartość opisanego w punkcie CDLXXXII części wstępnej wyroku samochodu marki V. (...) nr rej. (...) na szkodę C. K., wynosiła (...) euro,

stanowiących przestępstwo **z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,**

z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę (...) ((...)) lat i (...)((...))

miesiący pozbawienia wolności, oraz na podstawie **art. 33 § 2 kk (...)((...))** stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę **(...)((...))** zł.,

XCII. oskarżonego **S. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach CDLXXIV i CDLXXV części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż dopuścił się nich w (...r., a w nocy z (...) samochodu marki V. (...) nr rej. (...) J. B. (1) i V. (...) nr rej. (...) H. W. zostały skradzione, stanowiących przestępstwo **z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk**, z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę **(...)((...)) roku i (...)((...)) miesięcy** pozbawienia wolności,

XCIII. oskarżonego **S. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie CDLXXX części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż czynu dopuścił się od (...) r, a jego rola polegała przede wszystkim na pokonywaniu zabezpieczeń pojazdów, stanowiącego przestępstwo **z art. 258 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 258 § 1 kk** wymierza mu karę **(...)((...)) roku** pozbawienia wolności,

XCIV. na podstawie **art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk** łączy orzeczone wobec oskarżonego **S. B. (1)** w punktach XCI - XCIII części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza mu **karę (...)((...)) lat** pozbawienia wolności,

XCIV. oskarżonego **L. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach CDLXXXIX – CDXCI, (...), (...), (...) części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż:

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDXC części wstępnej wyroku części wstępnej wyroku w samochodzie marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro należącym do (...) znajdowały się również narzędzia,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDXCIII części wstępnej wyroku, w skradzionym pojeździe marki M. (...) nr rej. (...) na szkodę A. N. znajdował się towar spożywczy i butle gazowe, zaś wskazana wartość dotyczy łącznej wartości pojazdu i jego zawartości,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDXCIV części wstępnej wyroku w nocy z (...)r. na szkodę R. B. (2) w samochodzie marki M. (...) nr rej. (...) o wartości (...) euro znajdowały się narzędzia i materiały o wartości ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDXCIX części wstępnej wyroku na szkodę (...) wartość (...) euro oznacza łączną wartość skradzionego samochodu marki M. (...) nr rej. (...) oraz znajdujących się w nim materiałów budowlanych i narzędzi,

- czynu opisanego w punkcie DVII części wstępnej wyroku na szkodę D. S. dopuścił się w nocy (...),

- w przypadku czynu opisanego w punkcie DVIII części wstępnej wyroku, w skradzionym pojeździe marki M. (...) nr rej. (...) na szkodę D. E. znajdował się towar na jarmark bożonarodzeniowy oraz butle gazowe,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie DIX części wstępnej wyroku, w skradzionym pojeździe marki M. (...) nr rej. (...) na szkodę I. P. (1) znajdował się z towar związany z prowadzonym handlem obwoźnym o wartości (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie DXI części wstępnej wyroku czynu dopuścił się w nocy (...) zaś wskazana wartość (...) euro dotyczyła wartości pojazdu M. (...) nr rej. (...) A. W. oraz przedmiotów w nim się znajdujących,

stanowiących przestępstwa **z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk**,

oraz czynów opisanych w punktach CDXCII, CDXCV, części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, iż:

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDXCII części wstępnej wyroku w nocy z (...)r. w A. wartość pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia na szkodę D. B. wynosiła ok. (...) euro,

- w przypadku czynu opisanego w punkcie CDXCV części wstępnej wyroku w okresie (...) r. do (...) wartość pojazdu M. (...) nr rej. (...) 80, który usiłowano zabrać w celu przywłaszczenia na szkodę Y. F. wynosiła ok. (...) euro,

stanowiących przestępstwa z **art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk**,

oraz czynów opisanych w punktach DIII, DIV, DV części wstępnej wyroku z dnia (...) r. z tym ustaleniem, iż dopuścił się ich również w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w przypadku czynu opisanego w punkcie DIII części wstępnej wyroku na szkodę C. S. wartość skradzionego samochodu marki V. (...) nr rej. (...) wynosiła ok. (...) euro,

stanowiących przestępstwo z **art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 64 § 1 kk i art. 12 kk**,

z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę (...) (...) lat i (...) (...) miesięcy pozbawienia wolności, oraz na podstawie **art. 33 § 2 kk (...) (...)** stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę (...) (...) zł.,

XCVI. oskarżonego **L. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach DII i DXIII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że czynu opisanego w punkcie DII części wstępnej wyroku dopuścił się do (...) r., zaś czynu opisanego w punkcie DXIII części wstępnej wyroku dopuścił się od (...) r. (z przerwą w okresie od (...) – (...)r) stanowiących przestępstwo z **art. 258 § 1 kk** tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 258 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę (...) (...) roku i (...) (...) miesięcy pozbawienia wolności,

XCVII. oskarżonego **L. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach CDXCVI i CDXCVII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, iż dopuścił się nich w (...) r., a w nocy z (...) samochody marki V. (...) nr rej. (...) J. B. (1) i V. (...) nr rej. (...) H. W. zostały skradzione, stanowiących przestępstwo z **art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk**, z tym ustaleniem, iż stanowią one ciąg przestępstw opisany w **art. 91 § 1 kk** i za to na podstawie **art. 291 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk** wymierza mu karę (...) (...) roku i (...) (...) miesięcy pozbawienia wolności,

XCVIII. na podstawie **art. 86 § 1 kk w zw. z art. 91 § 2 kk** łączy orzeczone wobec oskarżonego **L. S.** w punktach XCV - XCVII części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierza mu karę (...) (...) lat i (...) (...) miesięcy pozbawienia wolności,

XCIX. oskarżonego **L. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie DVI części wstępnej wyroku.

[...]

Nadto, opisywanym wyrokiem, w pkt CVIII – CXIII jego części rozstrzygającej, wobec oskarżonych, w tym E. S. (1), nałożono na podstawie art. 46 § 1 k.k., obowiązek naprawienia szkody w części oraz zasądzono od nich koszty sądowe związane z ich udziałem w sprawie w tym opłaty, a kosztami procesu w części uniewinniającej i umarzającej postępowanie obciążono Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wywiedli obrońcy 10 oskarżonych w sprawie, w tym oskarżonych **E. S. (1), P. K. (1), W. W. (1), S. B. (1) i L. S.**, w imieniu których – jak wskazano na wstępie – złożono wnioski o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego.

Pierwszy z obrońców **oskarżonego E. S. (1)**, reprezentujący go z urzędu w postępowaniu przed Sądem I instancji, adwokat S. K., w swojej apelacji wyrok ten zaskarżył w całości, zarzucając:

I. **obrażę przepisów postępowania**, tj.:

- rozstrzygnięcie, wbrew **art. 5 § 2 k.p.k.** niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, a sprowadzających się do przyjęcia, że dopuścił się on popełnienia zarzucanych mu czynów pomimo niespójnych wyjaśnień współoskarżonych wyraźnie starających się obciążyć oskarżonego, wątpliwości oskarżyciela co do popełnienia przez niego szeregu czynów, co przejawiało się w fakcie odstąpienia od sporządzenia zarzutów w tym zakresie i ustalenie działania oskarżonego E. S. (1) w grupie przestępczej dopiero od (...) r., podczas gdy np. oskarżony D. M. (1) czynów opisanych w pkt CCCXXIX i CCCXXX zgodnie z wyrokiem dopuścił się działając w grupie przestępczej odpowiednio „w okresie (...) r.” i w okresie (...) r.”;

- naruszenie normy **art. 7 k.p.k.**, polegające na dowolnej ocenie zebranego materiału dowodowego, bez uwzględnienia całokształtu okoliczności w sprawie, co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonego za winnego popełnienia opisanych przestępstw. W szczególności dowolność w ocenie zebranego materiału dotyczył braku ustaleń dotyczących powstania grupy, okoliczności i czasu „przejścia przywództwa w grupie”, nieuwzględnienia faktu świadczenia pracy przez oskarżonego w H.co wręcz uniemożliwiało tak częste bywanie na terytorium Polski, jak wynikałoby to w przyjętych twierdzeń;

- **art. 410 k.p.k.**, polegające na niepełnej analizie materiału dowodowego przyjętego za podstawę orzeczenia, w szczególności w zakresie liczby poszczególnych oskarżonych, co uniemożliwia w tym zakresie kontrolę instancyjną wyroku;

II. **błąd w ustaleniach faktycznych** przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony E. S. (1) dopuścił się zarzucanych mu czynów, za wyjątkiem czynu opisanego w pkt XIV części wstępnej wyroku, sprawując cały czas rolę kierowniczą w grupie;

III. nadto – z ostrożności procesowej, na wypadek nieuwzględnienia powyższych zarzutów – także wymierzeni oskarżonemu E. S. (1) **kary rażąco niewspółmiernie surowej** w stosunku do popełnionych przestępstw.

Podnosząc przytoczone zarzuty, apelujący obrońca wniósł o:

1. zmianę wyroku poprzez jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

ewentualnie:

2. zmianę wyroku poprzez wymierzenie E. S. (1) kary łagodniejszej,

3. zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej E. S. (1) nieopłaconej w całości ani w części w postępowaniu pierwszoinstancyjnym i odwoławczym.

Drugi z obrońców **oskarżonego E. S. (1)**, ustanowiony przez niego z wyboru w postępowaniu apelacyjnym, adwokat A. F., w swojej apelacji wyrok ten zaskarżył w całości, zarzucając

I. **obrazę prawa materialnego** albowiem;

1) z naruszeniem przepisu art 64 § 2 k.k., przy skazaniu w punkcie III i IV wyroku, bezpodstawnie przyjęto, że przypisanych czynów dopuścił w warunkach powrotu przestępstwa z art 64 § 2 k.k., co mogło mieć wpływ na zaostrzenie kary,

2) niewłaściwie zastosowano przepisy bowiem w części skazującej wyroku dokonano niekonsekwentnych rozstrzygnięć w punkcie II i III wyroku (19-82), dzieląc czyn z punktów II - LX, na dowolne podgrupy, stosując;

- kwalifikację przestępstwa ciągłego art 12 k.k., zaś i w innych przypadkach w kwalifikacji przyjmowaniu ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., co doprowadziło do skazywania go na oddzielne kary pozbawienia wolności, zamiast stosować konsekwentnie w całości przypadków jako podstawę skazania wyłącznie art. 91 § 1 k.k.,

II. **obrazę przepisów postępowania**, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia gdyż:

1) z obrazą zasady prawdy (**art. 2 § 1 i 2 k.p.k.**), w niniejszej sprawie, przy rozpoznawaniu sprawy oskarżonego E. S. (1), nie dążono do ustalenia prawdziwych ustaleń okoliczności faktycznych, co spowodowało wydanie wobec niego zaskarżonego wyroku,

2) z obrazą przepisu **art. 5 § 2 k.p.k.**, (zasady in dubio pro re)/ nie rozważano w ogóle wątpliwości, przemawiających na korzyść oskarżonego E. S. (1), przyjmując za prawdziwe wyłącznie okoliczności przydatne dla skazania tego oskarżonego,

3) z naruszeniem przepisu **art. 7 k.p.k.** (zasady swobodnej oceny dowodów), w ogóle nie brano pod uwagę tego, że oskarżony E. S. (1) może być bezpodstawnie pomawiany a przyjmowano za dowód niekonsekwentne relacje oskarżonych współpracujących z organami procesowymi,

4) z naruszeniem **art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k.**, rozstrzygnięcia wyrokowe Sądu, w przypadku oskarżonego E. S. (1) są niejasne, gdyż nie dokonano dokładnego nowych opisów czynów, posiłkując się nieprecyzyjnymi zarzutami z aktu oskarżenia, w szczególności:

a) nie podano w tych zarzutach opisanych w pkt II - LX aktu oskarżenia jakie dokładnie ustalone w tej sprawie osoby brały udział w realizacji poszczególnych działaniach przestępnych,

b) w wydanym rozstrzygnięciu na k. 79 -82 wyroku dokonano zmian korygujących opisy czynów aż w ponad 36 przypadkach w sposób wysoce lapidarnych, co powoduje że poszukiwanie całości opisu wyrokowego czynu, w tym obszernym i bardzo rozbudowanym wyroku jest wysoce utrudnione a procesowo niczym nieuzasadnione;

5) nie zagwarantowano oskarżonemu prawa do należytej obrony, gdyż mimo formalnego uprzedzenia o możliwości zmiany kwalifikacji, nie podano dokładnie treści zmian w opisach poszczególnych czynach i nie można było ustosunkować się ad hoc, do całości proponowanych rozstrzygnięć Sądu,

6) w sposób z naruszeniem zasady bezpośredniości, zamiast zarządzać doprowadzenie na rozprawę a nawet stosować środki zapobiegawcze, odstąpiono od przesłuchania oskarżonych na rozprawie:

a) oskarżonego Z. Ż. (1), przyjmując, że nie stawił się na rozprawę w dniu (...) r., odczytując jego wyjaśnienia (vide: uzasadnienie wyroku),

b) oskarżonego K. W. (1), przyjmując, że dobrowolnie nie stawił się na rozprawę, odczytując jego wyjaśnienia (vide: uzasadnienie wyroku) – co uniemożliwiło wyjaśnienia chociażby ich rozbieżnych wyjaśnień a potrzeba ich przesłuchania na rozprawie nie powinna budzić wątpliwości;

7) obrazę przepisów dotyczących sporządzania uzasadnienia wyroku (**art 424 § 1 i 2 k.p.k.**), albowiem:

a) nie analizowano dowodów przemawiających na korzyść E. S. (1),

b) nie wyjaśniono dokładnie podstawy prawnej wydanego wyroku, dokonanych zmian kwalifikacji prawnej, zmiany na inną formę popełnienia i podstawy uzupełniania niektórych zarzutów,

III. **Błędy w ustaleniach faktycznych**, przyjętych za podstawę wyroku, które miały wpływ na treść tego orzeczenia gdyż:

- dot. działania i kierowania grupą przestępczą pkt I,

1) w sposób całkowicie nieuzasadniony przyjęto, że oskarżony E. S. (1) kierował działalnością grupy przestępczej opisanej w pkt I aktu oskarżenia, gdyż w akcie oskarżenia zarzuca mu się jedynie popełnienie 59 przestępstw współudziału kradzieżach samochodów /II - LX/, pomijając, że w niniejszej sprawie:

a) oskarżonemu P. K. (2) zarzucono popełnienie aż 111 przestępstw /LXV - CLXXV/,

b) oskarżonemu M. P. (1) zarzucono popełnienie aż 95 przestępstw /CLXXII - CCLXVI,

c) oskarżonemu D. M. (1) zarzucono aż 80 przestępstw /CCLXVIII - CCCXXXVII/,

2) pominięto, że w tej sprawie były podawane przez oskarżonych, że grupą przestępczą kierował P. K. (2), co potwierdzałyby fakt, że jego ilość kradzieży, była prawie dwukrotnie wyższa od ilości zarzucanej E. S. (1),

3) pominięto, że w tym czasie działała grupa przestępcza kierowana przez Z. P. i niektórzy oskarżeni brali udział w tej działalności przestępczej z którą E. S. (1) nie miał nic wspólnego,

- dot. przestępstw kradzieży samochodów pkt II – LX:

4) w sposób jednostronny i tendencyjny, na niekorzyść oskarżonych, nie przyznających się do zarzucanych czynów, całą ocenę dowodów w tej sprawie, podporządkowano przyjęciu za wiarygodne wyjaśnienia;

a) oskarżonego P. K. (2), który mając największą ilość zarzutów dąży uzyskania jak najlepszej pozycji procesowej, co został premiiowane karą z warunkowym zawieszeniem, przerzucając cały ciężar tej odpowiedzialności na E. S. (1),

b) oskarżonych D. M. (1), M. P. (1), K. G. i S. Ż., którzy przyznając się a nawet odwołując swoje wyjaśnienia, dążyli do złagodzenia swej odpowiedzialności karnej,

c) oskarżonych Z. Ż. (1) i K. W. (1), odczytanych na rozprawie, które mimo zignorowania przez nich obowiązku stawienia, zasłużyły zdaniem Sądu na wiarygodność,

5) bezzasadnie pominięto dowody z wyjaśnień oskarżonych E. S. (1), J. S. (2), P. S. (3), M. P. (2), które przemawiały na korzyść oskarżonego E. S. (1),

- dot. przestępstw opisanych w pkt LXI – LXIII:

6) oskarżony E. S. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do tych czynów,

7) wyjaśnienia oskarżonego K. G., nie zostały poparte na jakimkolwiek innym środku dowodowym,

8) podawane okoliczności faktyczne zdarzeń z pktu LXI i LXIII, są tak nieokreślone zarówno co do czasu jak i nie oznaczenia osób, że sprawiają, że te zarzuty nie opierające się na jakichkolwiek podstawach faktycznych, w żaden sposób nie zasługują na poważną prawną analizę,

- z ostrożności procesowej, działając dla polepszenia sytuacji oskarżonego E. S. (1), na podstawie art 438 pkt 4 kpk apelujący obrońca zarzucił ponadto:

IV. rażąco niewspółmierność /surowości/ orzeczonych kar, polegający na naruszeniu zasady wewnętrznej sprawiedliwości wyroku, gdyż:

1) orzeczono zbyt surową karę pozbawienia wolności, nie pozostającą w żadnej proporcji z innymi oskarżonymi chociażby w zakresie ilości popełnionych przestępstw,

2) nie przeprowadzono analizy danych osobopoznawczych oskarżonego E. S. (1), w szczególności jego sposobu życia i sytuacji rodzinnej,

3) orzeciono grzywnę w wysokości nie odpowiadające jego możliwościom majątkowym.

Podnosząc przytoczone zarzuty, apelujący obrońca wniósł o

1) zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego wZ. przez **uniewinnienie** oskarżonego E. S. (1) od popełnienia zarzucanych mu przestępstw opisanych w pkt I- LXIII aktu oskarżenia,

2) obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania apelacyjnego w niniejszej sprawie, ewentualnie o:

3) uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej tego oskarżonego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Z.;

w przypadku nie uwzględnienia wniosków opisanych w pkt I i 3 niniejszej apelacji wniósł o:

4) zmianę zaskarżonego wyroku przez wydatne złagodzenie orzeczonych kar pozbawienia wolności i orzeczenie kary łącznej, w możliwie najniższym wymiarze.

Obrońca **oskarżonego P. K. (1) i oskarżonego Ł. S.**, ustanowiona przez nich z wyboru, adwokat J. S. (3), w swojej apelacji, dotyczącej obu wymienionych oskarżonych, wyrok ten zaskarżyła w części uznania oskarżonych za winnych, tj. w odniesieniu do P. K. (1) pkt LXIII i LXIV, a Ł. S. pkt XCVII, zarzucając:

1) **obrazę przepisów postępowania**, mający wpływ na treść orzeczenia:

- **art. 5 § 2 k.p.k.**, poprzez wydanie orzeczenia skazującego bez jednoznacznych dowodów uprawdopodobniających fakt zawinienia oraz naruszenie podstawowej zasady procesowej określającej reguły dowodzenia winy i zastąpienia ich poprzez domniemanie win oskarżonych w oparciu o wątpliwy materiał dowodowy w postaci zmiennych depozycji i procesowych dowodów oskarżenia, który w świetle reguł procedowania winien być rozstrzygnięty na korzyść oskarżonych,

- **art. 7 k.p.k.** poprzez: a/ przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i ich zupełnie dowolną ocenę w kontekście całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz braku dowodów bezpośrednich na sprawstwo oskarżonych, gdzie podstawę wyroku stanowią niepewne i chwiejne dowody pośrednie w postaci materiałów z kontroli operacyjnej oraz ich interpretacji, gdzie brak jest jednoznacznych rozmów oskarżonego w kontekście przedmiotu sprawy, a nadto dowody te pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonych i innymi dowodami zebranymi w sprawie, w tym również dowodami z aktu oskarżenia przeprowadzonymi w czasie rozprawy;

2) **sprzeczność istotnych ustaleń** Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału, polegającą i na przypisaniu P. K. sprawstwa z art. 258 § 1 k.k., choć główne dowody oskarżenia nie potwierdzają udziału tego oskarżonego w zorganizowanej strukturze przestępczej,

3) **błąd w ustaleniach faktycznych** przyjętych za podstawę orzeczenia w zakresie uznania winy i sprawstwa oskarżonych w okolicznościach przedmiotowej sprawy wobec stawianych zarzutów, do których oskarżeni nie przyznawali się konsekwentnie w całości, a w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego, gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż brak jest jakichkolwiek dowodów pozwalających przypisać winę oskarżonym w zaskarżonym zakresie, a jedyny materiał dowodowy, który stanowi podstawę zaskarżonego orzeczenia jest niejednoznaczny i wątpliwy;

4) **rażącą niewspółmierność kary** orzeczonej wobec Ł. S..

Podnosząc przytoczone zarzuty, apelująca obrońca wniosła o:

- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych, ewentualnie uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji ze wskazaniem dokonania weryfikacji i ponownej prawidłowej oceny dowodów;

- zmianę poprzez złagodzenie kary wymierzonej Ł. S..

Drugi z obrońców **oskarżonego P. K. (1)**, ustanowiony przez niego z wyboru, adwokat P. G., w swojej apelacji wyrok ten zaskarżył w całości, zarzucając:

1. **naruszenie przepisów postępowania** karnego art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k., które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia i z powodu czego doszło do wadliwego rozpoznania sprawy:

- przez oparcie wyroku tylko na części materiału dowodowego przemawiającego na niekorzyść oskarżonego, bez dostatecznego uzasadnienia przyczyn odmowy dania wiary tej części materiału dowodowego, która przemawia na jego korzyść, a także rozstrzygnięcie istniejących, a nieusuwalnych wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, a w szczególności oparcia wyroku w części skazującej oskarżonego K. wyłącznie w oparciu o odwołane pomówienia współoskarżonych Z. Ż., D. M. i wyjaśnienia P. K., przez co doszło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia, przez przyjęcie za udowodnione:

- że oskarżony w okresie od (...) r. do (...) r. na terenie Polski i N. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej wraz z innymi oskarżonymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, mającej na celu kradzieże z włamaniem do samochodów,

- że rola oskarżonego P. K. polegała na zlecaniu przedmiotów kradzieży przekazywaniu przedmiotów kradzieży przekazywaniu pieniędzy potrzebnych do dokonania kradzieży oraz przyjmowaniu, nabywaniu i ukrywaniu na posesji w K. kradzionych pojazdów,

- że oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalony osobami, w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru od (...) r. do (...) r., czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodów nabył nie mniej niż 11 samochodów V. (...) nr rej. (...) ,V. (...) nr rej.(...) , A. (...) nr rej.(...) ,S. (...) nr rej. (...) , V. (...) nr rej.(...) ,S. (...) nr rej (...) , (...) nr rej. (...) ,V. (...) nr rej.(...) ,A. (...) nr rej.(...) ,V. (...) nr rej.(...) i V. T. nr rej.(...) pochodzących z kradzieży o łącznej wartości co najmniej (...) zł mając świadomość, że zostały uzyskane za pomocą czynów zabronionych,

- że w zamiarze by inne ustalone osoby dokonały czynu zabronionego udzielił im do tego pomocy poprzez zapewnienie przyjęcia pojazdu V. (...) nr rej. (...) pochodzącego z kradzieży z nocy (...) w W. oraz pojazdu S. (...) nr rej.(...);

2. **obrazę przepisów postępowania** art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia przez brak uzasadnienia zaskarżonego wyroku spełniającego wymagania wynikającego z tego przepisu, z powodu czego doszło do wadliwego rozpoznania sprawy.

Podnosząc przytoczone zarzuty, apelujący obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia przestępstw opisanych w punkcie LXII i LXIV wyroku, a w konsekwencji o obciążenie Skarbu Państwa kosztami postępowania w sprawie i zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów obrony za postępowanie przygotowawcze, I instancję (przy uwzględnieniu ilości dni rozprawowych) i za instancję odwoławczą;

względnie o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego **W. W. (1)**, wyznaczony mu z urzędu adwokat R. K. (2), w swojej apelacji wyrok ten zaskarżył **w części dotyczącej wymiaru kary**, zarzucając **rażącą niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu W. W. (1) kary** łącznej w wysokości (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności, podczas gdy dla osiągnięcia celów kary, z uwagi na krótki okres działania oskarżonego W. W. (1) oraz fakt jego przyznania się do winy, a także marginalną rolę

w przestępczym procederze, wystarczającym było orzeczenie kary w niższym wymiarze i z warunkowym zawieszeniem jej wykonania przy zastosowaniu art. 4 k.k.

Podnosząc przytoczone zarzuty, apelujący obrońca wniósł o:

1. **zmianę zaskarżonego wyroku i** wymierzenie oskarżonemu kary łącznej w wysokości (...)roku i (...)miesiący pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz kary grzywny w wymiarze (...)stawek każda po (...)zł;

2. zasądzenie na rzecz obrońcy kosztów pomocy prawnej udzielonej z albowiem te nie zostały pokryte w żadnym stopniu.

Obrońca oskarżonego **S. B. (1)**, wyznaczona mu z urzędu adwokat K. D., w swojej apelacji wyrok ten zaskarżyła w całości, zarzucając:

1. **błąd w ustaleniach faktycznych** wyrażający się w:

a) bezkrytycznym przyjęciu za wiarygodne zeznań oskarżonych Z. Ż. (1), D. M. (1), P. K. (2) i in., które wbrew twierdzeniu sądu są nieprawdopodobne, a logika i doświadczenie życiowe nakazuje w nie wątpić, albowiem:

- nieprawdopodobne jest, aby oskarżeni ci pamiętali wszystkie miejsca popełnienia poszczególnych czynów, w szczególności wobec tego, że do miejsc czynów na terenie N. prowadziła oskarżonych głównie nawigacja (...), co sąd uznał za prawdę, zatem nie znali oni wcześniej miejsc, w których popełniali poszczególne czyny, ale za wiarygodne przyjął sąd, że to ci oskarżeni z pamięci wskazywali funkcjonariuszom, podczas wizji lokalnych, drogę do miejsc przestępstw,

- nieprawdopodobne jest, aby oskarżeni ci pamiętali jaki samochód, z którego miejsca został ukradziony, tak z uwagi na powyższe, jaki i z uwagi na to, że przedmiotami kradzieży były samochody dostawcze zawsze tych samych marek i modeli, zatem takiego samego rodzaju,

- oskarżony Z. Ż. (1) i P. K. (2) przez okres roku udział w kilkudziesięciu czynach, w różnych konfiguracjach osobowych z wieloma innymi oskarżonymi, co sprawia, że pewne ustalenie, którego czynu dokonali, z którym współoskarżonym, jest co najmniej wątpliwe, szczególnie, że inni przyznający się współoskarżeni, nie byli w stanie pamiętać takich szczegółów, z taką dokładnością, jak ci dwaj,

b) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony usiłował popełnić czyn (...) części wstępnej wyroku, w nocy z (...) r. albowiem są to dwa dni, a nie jedna noc,

2. **obrazę przepisów postępowania**, która miała wpływ na treść orzeczeni mianowicie:

a) **art. 5 § 2 k.p.k.** poprzez rozstrzygnięcie wszelkich powstałych w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego B.,

b) **art. 7 k.p.k.** przez dokonanie przez sąd zupełnie dowolnej oceny dowodów, bez uwzględnienia wszystkich dowodów we wzajemnym powiązaniu doprowadziło do -

3. **obraży prawa materialnego** tj. art. 279 § 1 k.k. i art.291 § 1 k.k. przez przejęcie, że oskarżony B. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanych mu występków,

4. **obraży prawa materialnego** tj. art. 258 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej;

5. nadto: **rażącą surowość jednostkowych kar pozbawienia wolności** orzeczonych w XCI i XCII oraz XCIII oraz **kary łącznej (...)lat** pozbawienia wolności (pkt XCIV wyroku).

Podnosząc przytoczone zarzuty, apelująca obrońca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i **uniewinnienie** oskarżonego od zarzucanych mu czynów;
2. ewentualnie – uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu;
3. nadto – zasądzenie kosztów za obronę z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, albowiem koszty te nie zostały pokryte ani w całości, ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje okazały się bezzasadne.

Oceniając zasadność podniesionych w apelacjach zarzutów dotyczących przypisanych oskarżonym przestępstw, zauważyć należało, że zarzuty sformułowane zasadniczo we wszystkich apelacji, pomimo zakwalifikowania ich zarówno jako zarzutów naruszenia prawa procesowego, jak i błędów w ustaleniach faktycznych, a w przypadku apelacji jednego z obrońców oskarżonego E. S. (1) oraz obrońcy oskarżonego S. B. (1) – także jako zarzutu naruszenia prawa materialnego – sprowadzały się w swej istocie do prostej polemiki z ustaleniami poczynionymi przez Sąd I instancji. Apelujący podkreślali bowiem, iż nie zgadzają się z sądową oceną danego dowodu, przede wszystkim zaś dowodów z wyjaśnień Z. Ż. (1), P. K. (2), D. M. (1) i S. Ż., zaprzeczali przy tym istnieniu innych dowodów sprawstwa i winy oskarżonych, nie wskazując jednakże konkretnych uchybień w procedowaniu Sądu, bądź też powołując się na uchybienia nieistniejące. Obrońcy dostrzegali zatem wadliwość postępowania dowodowego – a w rezultacie ustaleń faktycznych – tam, gdzie wynik sądowej oceny dowodów różnił się od ich własnej.

Poza ową prostą polemiką z wynikiem oceny dowodów, apelujący obrońcy w znacznej mierze ograniczyli się do wytknięcia naruszenia generalnych zasad procesowych, ujętych w art. 2 § 1 i 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. czy art. 7 k.p.k.; dla wykazania zaś zarzuconych w apelacji błędów w ustaleniach faktycznych, przedstawili oni argumentację sprowadzającą się wyłącznie do forsowania własnej wersji zdarzeń objętych postępowaniem karnym, opartej na prostej afirmacji stanowisk procesowych oskarżonych. Apelujący nie baczili przy tym, że to właśnie ich wersja zdarzeń – w przeciwieństwie do tej przyjętej przez Sąd Okręgowy – nie znajdowała potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Taki, czysto polemiczny charakter podniesionych zarzutów i mającej je uzasadniać argumentacji uwidocznił się szczególnie wyraźnie w apelacji jednego z obrońców oskarżonego P. K. (1) – adwokata P. G.. W przypadku tej apelacji sformułowanie zarzutów ograniczyło się do drobiazgowego streszczenia wszystkich ustalonych przez Sąd I instancji faktów, z którymi nie zgadzał się apelujący, poprzedzonego stwierdzeniem apelującego, że dana okoliczność ustalona została przez Sąd w sposób błędny – bez jednakże jakiegokolwiek wskazania, z czego konkretnie błędność owa miałaby wynikać. Jedynym de facto uzasadnieniem wadliwości owych ustaleń Sądu, było zatem – zdaniem apelującego – samo ich uznanie przez obrońcę za błędne i poczynione z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów.

Wskazać następnie należało, że dominującym, spośród zastosowanych przez apelujących, schematów sformułowania zarzutu naruszenia procedury, był ten polegający na wytknięciu **naruszenia generalnych zasad procesowych, ujętych w art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., czy art. 7 k.p.k.** W przypadku takiego zarzutu – wykazanie jego zasadności wymaga uprzedniego dowiedzenia, że Sąd uchybił konkretnym (szczegółowym) regułom procedowania, w tym np. wymogowi oparcia ustaleń na całości materiału dowodowego wprowadzonego do procesu, czy konieczności oceny poszczególnych dowodów z poszanowaniem zasad wiedzy, doświadczenia życiowego, czy logiki. Bez uprzedniego wykazania takich skonkretyzowanych błędów proceduralnych Sądu, zarzucenie naruszenia generalnych zasad procesowych pozostaje gołosłownym twierdzeniem apelującego, podobnie – jak niewykazanie jakiegokolwiek naruszenia procedury, czyni dowolnym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.

Taki sposób sformułowania zarzutów apelacji, ograniczający się de facto do wytknięcia naruszenia generalnych zasad procesowych, szczególnie wyraźną postać przybrał w przypadku apelacji obrońcy oskarżonego S. B. (1), jednego z obrońców oskarżonego E. S. (1) (adwokata S. K.) oraz obrońcy oskarżonych P. K. (1) i Ł. S. (adwokat J. S. (3)). W tych przypadkach treść zarzutów sprowadzała się do wymienienia dowodów, których ocenę apelujący kwestionowali, a za całe uzasadnienie takiego stanowiska służyło wskazanie, że ocena Sądu odbyła się z naruszeniem art. 7 k.p.k., w sposób dowolny, a nie swobodny.

Odnosnie zaś wytknięcia przypadków uchybień przez Sąd I instancji skonkretyzowanym (szczegółowym) regułom procesowym, to jakkolwiek i takie zarzuty pojawiły się – choć nielicznie – w apelacjach obrończych (w zdecydowanej większości w apelacji jednego z obrońców oskarżonego E. S. (1)), to wszystkie wytknięte uchybienia procedurze okazały się niebyłe. Stwierdzić zatem należało, że obrońcy dostrzegali wadliwość postępowania dowodowego – a w rezultacie ustaleń faktycznych – tam, gdzie wynik sądowej oceny dowodów różnił się od ich własnej.

Wbrew zatem przekonaniu wspomnianego apelującego obrońcy oskarżonego E. S. (1) (adwokata A. F.), Sąd I instancji nie uchybił regułom procedury gwarantującym zachowanie **zasady bezpośredniości**, poprzez poprzestanie na odczytaniu protokołów wyjaśnień **oskarżonych Z. Ż. (1) i K. W. (1)**, którzy nie stawili się na rozprawę. Formułując ten zarzut, apelujący obrońca nie uwzględnił tego, że oskarżony Z. Ż. (1) rozpoczął składanie swoich wyjaśnień w toku rozprawy przed Sądem I instancji, a dopiero wobec jego dwukrotnego niestawiennictwa – pomimo prawidłowego wezwania – na kolejne terminy rozpraw, Sąd I instancji na rozprawie w dniu (...) r., zdecydował się odczytać część jego wcześniejszych wyjaśnień. Taka decyzja procesowa znajdowała umocowanie w przepisach art. 389 § 1 k.p.k., zezwalającego odczytywać w odpowiednim zakresie protokoły wcześniejszych wyjaśnień oskarżonego, w tym złożonych w postępowaniu przygotowawczym, jeżeli oskarżony nie stawiał się na rozprawę. W przypadku zaś drugiego z wymienionych oskarżonych, K. W. (1), którego wyjaśnienia odczytano wobec jego niestawiennictwa na rozprawie – Sąd I instancji równie zasadnie skorzystał z możliwości procesowej, jaką daje art. art. 377 § 4 k.p.k., stanowiący, że jeżeli oskarżony nie złożył jeszcze wyjaśnień przed sądem, można uznać za wystarczające odczytanie jego poprzednio złożonych wyjaśnień.

W tej sytuacji – jakkolwiek obie wymienione decyzje procesowe Sądu I instancji faktycznie stanowiły odstępstwo od zasady bezpośredniości – apelujący nie mógł zasadnie czynić Sądowi I instancji zarzutu z tego, że Sąd skorzystał z proceduralnej możliwości, jaką daje art. 389 § 1 k.p.k. i art. 377 § 4 k.p.k. Wypełnienie w przedmiotowej sprawie, wskazanych w wymienionych przepisach, ustawowych przesłanek pozwalających na odczytanie wyjaśnień oskarżonego bez jego bezpośredniego przesłuchania na rozprawie, przeczyło stanowisku obrońcy, jakoby Sąd I instancji dopuścił się w tym zakresie naruszenia procedury.

Oczywiście bezzasadny był także drugi z podniesionych w apelacji wymienionego obrońcy, szczegółowy zarzut proceduralny dotyczący nieprawidłowości w **zakresie uprzedzenia przez Sąd I instancji o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej** zarzuconych oskarżonemu E. S. (1) przestępstw, które to nieprawidłowości doprowadzić miały do naruszenia jego prawa do obrony. Przy czym – jak wskazał apelujący – polegać one miały na niepodaniu przez Sąd I instancji dokładnej treści zmian w opisach poszczególnych czynów. Podnosząc taki zarzut, apelujący zdawał się nie dostrzegać, że art. 399 § 1 k.p.k. nakazuje sądowi uprzedzić strony o takiej możliwości, jeżeli w toku rozprawy okaże się, że nie wychodząc poza granice oskarżenia można czyn zakwalifikować według innego przepisu prawnego. Z przepisu tego wynika jednoznacznie, że uprzedzenie obejmować ma możliwą do zastosowania kwalifikację prawną czynu, w żadnym zaś razie jego opis.

Oczywiście bezzasadny okazał się również podniesiony w apelacjach obu obrońców oskarżonego E. S. (1) (adwokatów A. F. i S. K.) oraz w apelacji jednego z obrońców oskarżonego P. K. (1) (adwokata P. G.), zarzut **naruszenia art. 410 k.p.k.**, mającego polegać na **pominięciu przez Sąd I instancji wskazywanych w apelacjach dowodów** (w ocenie apelujących – o korzystnej dla oskarżonych wymowie). Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazywała jednoznacznie, że żaden z wymienionych w apelacjach dowodów nie został przez Sąd I instancji pominięty. O pominięciu dowodu można bowiem mówić w sytuacji, gdy Sąd przeprowadziwszy dowód na rozprawie, nie poddaje go następnie ocenie w procesie wyrokowania. Tymczasem Sąd I instancji odniósł się do wszystkich

wprowadzonych do procesu dowodów – także tych eksponowanych w zarzutach apelacji – poddał je analizie i dał temu wyraz w uzasadnieniu rozstrzygnięcia. Jedynie wynik dokonanej przez Sąd oceny dowodów, różnił się od wniosków forsowanych przez obronę. Autorzy apelacji w sposób oczywiście mylny utożsamili zatem sytuację pominięcia danego dowodu, z przypadkiem różnicy w jego ocenie (o czym mowa będzie poniżej).

Przeprowadzona przez Sąd odwoławczy analiza szczegółowych zarzutów proceduralnych sformułowanych w apelacjach wymienionych obrońców, nakazywała zatem przyjąć, że wystąpienie wytkniętych przez apelujących uchybień nie potwierdziło się.

Oceniając zasadność podniesionych we wszystkich apelacjach obrończych zarzutów dotyczących przypisanych oskarżonym czynów składających się na proceder kradzieży samochodów ze granicą w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zauważyć należało, że istotą tych zarzutów było kwestionowanie prawidłowości dokonanej przez Sąd I instancji oceny kluczowych w sprawie dowodów, w tym wyjaśnień korzystającego ze statusu tzw. małego świadka koronnego, **oskarżonego P. K. (2) oraz oskarżonych Z. Ż. (1), D. M. (1) i S. Ż., a także K. W. (1) i M. P. (1)** – w zakresie w jakim obciążali oni oskarżonych E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S.. Zważywszy bowiem na treść wymienionych dowodów – bogatą w szczegóły istotne dla rozstrzygnięcia – co dostarczało wyczerpujących podstaw do odtworzenia zdarzeń składających się na zarzucaną oskarżonym przestępczą działalność – stanowisko obrońców, forsujących tezę o niewinności oskarżonych, miało sens jedynie w przypadku wykazania niewiarygodności tych dowodów. W przypadku zaś uznania owych dowodów za wiarygodne, stanowiska apelujących obrońców okazywały się rażąco dowolne i nieskuteczne. Wbrew jednakże oczekiwaniom apelujących obrońców, kontrola instancyjna wykazała, że we wszystkich przypadkach zarzuty skierowane przeciwko ocenie wymienionych dowodów nie zasługiwały na uwzględnienie, a popierająca je argumentacja obrońców okazała się w całości chybiona.

Faktem było – co podkreślali w swoich apelacjach obrońcy oskarżonych – że wyjaśnienia wymienionych współoskarżonych stanowiły istotne dowody potwierdzające sprawstwo oskarżonych E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S. w zakresie zarzucanych im czynów. Prawdą zatem było, że do skazania oskarżonych wydatnie przyczyniły się relacje procesowe osób ściśle powiązanych z tym samym przestępczym procederem, który stanowił przedmiot zarzutów postawionych wymienionym oskarżonym. Fakt ten – wbrew stanowiskom apelujących obrońców – nie powodował jednak zasadnych wątpliwości co do prawidłowości poczynionych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych, na których oparto skazanie, ani tym bardziej ustaleń tych nie obalał. Relacje procesowe obciążające oskarżonych, a pochodzące od osób powiązanych z tym samym przestępczym procederem, nie mają bowiem – jak zdawali się sugerować obrońcy – słabszej mocy dowodowej, niż te wynikające z innych źródeł dowodowych, ale podlegają ocenie – jak każdy inny dowód – zgodnie z zachowaniem reguł dowodzenia obowiązujących w procesie karnym. Jak zaś wykazała kontrola instancyjna przeprowadzona w niniejszej sprawie, Sąd I instancji nie uchybił regułom postępowania dowodowego w odniesieniu do żadnego z przeprowadzonych dowodów, w tym także w odniesieniu do wyjaśnień o charakterze pomówień, także tych pochodzących od tzw. małych świadków koronnych.

Przede wszystkim nieuprawnione było stanowisko apelujących obrońców, wyrażone w mniejszym lub większym zakresie we wszystkich omawianych apelacjach, a najobszerniej zaprezentowane w apelacjach obu obrońców oskarżonego E. S. (1) oraz w apelacji obrońcy oskarżonego P. K. (1) (adwokata P. G.), którzy uzasadnienia dla swojej tezy o nieprawdziwości dowodów z wyjaśnień współoskarżonych, w tym przede wszystkim P. K. (2), Z. Ż. (1), czy D. M. (1), obciążających E. S. (1), K., B. i S., upatrywali w **motywacji pomawiających**, mających jakoby dążyć do poprawy swojej sytuacji procesowej nawet za cenę podawania nieprawdy. Tymczasem o ile bezspornym było, że P. K. (2), czy początkowo Z. Ż. (1), chcąc zyskać status tzw. małego świadka koronnego, w sposób oczywisty mieli interes prawny w tym, by przekazywać organom ścigania istotne informacje o czynach i sprawcach związanych z ich własną przestępczą działalnością, to jednak twierdzenia obrony, jakoby realizując swój cel procesowy, współoskarżeni prezentowali zmyśloną narrację, fałszywie oskarżając E. S. (1), P. K. (1) czy innych oskarżonych w sprawie – nie zostało przez apelujących wykazane. W zakresie omawianego zarzutu, apelujący obrońcy oskarżonego E. S. (1) poprzestali bowiem na prezentacji wywodu, który – choć w przypadku jednego z nich, adwokata K. obszerny i zawierający odniesienia do rozważań doktryny – sprowadzał się do myśli, że fałszywe oskarżanie innych osób i zmyślanie

faktów w sposób niejako naturalny wynika z dążenia oskarżonego do uzyskania legalnych korzyści procesowych w postępowaniu karnym. Jeszcze dalej w takim myśleniu posunął się w swoich apelacjach obrońca oskarżonych

Myślenie takie pomijało jednak okoliczność, że w interesie oskarżonych współpracujących z organami ścigania było przedstawienie jak największej ilości informacji przydatnych dowodowo, a więc prawdziwych i dających się skutecznie zweryfikować w toku postępowania, tylko takie bowiem informacje spełniają kryteria, o których mowa w art. 60 § 3 i 4 k.k., warunkując tym samym możliwość uzyskania przez oskarżonego wskazanych w tych przepisach korzyści procesowych. Omawiane wywody apelacji abstrahowały też od bezspornej okoliczności, że P. K. (2), Z. Ż. (1), D. M. (1), czy inni pomawiający będąc osobami ściśle związanymi z tym samym przestępczym procederem, mieli faktyczne możliwości posiąść wiedzę o czynach oskarżonych w niniejszej sprawie. Podkreślenia wymagało przy tym, że sposób zaprezentowania przez wymienionych owej wiedzy – w tym generalna konsekwencja i wewnętrzna spójność ich bogatej w szczegóły relacji, jak również obecność pewnych psychologicznych wyznaczników wiarygodności relacjonowania zdarzeń, w tym umiejętność osadzenia faktów w miejscu i czasie, czy nieukrywanie niepamięci pewnych szczegółów zdarzeń – stanowił dodatkowe uprawdopodobnienie kwestionowanych przez obrońców wyjaśnień.

Ze swej istoty błędne logicznie było zatem rozumowanie apelujących obrońców oskarżonych E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S., upatrujących w bezspornym fakcie dążenia przez niektórych współoskarżonych, w tym w szczególności przez oskarżonego P. K. (2) do polepszenia swojej sytuacji procesowej, niezawodnej przesłanki wniosku o tym, że obciążając oskarżonych, wyjaśniali oni nieprawdziwie. Wnioskowanie takie ignorowało wszystkie ujawnione w toku postępowania przed Sądem I instancji – a omówione także poniżej – okoliczności wskazujące na pozytywną weryfikację dowodową treści wyjaśnień o charakterze pomówień, w tym P. K. (2), Z. Ż. (1), czy D. M. (1). Z okoliczności tych wynikało, że obciążające oskarżonych dowody z wymienionych wyjaśnień – wbrew twierdzeniom apelujących obrońców – nie tylko nie były sprzeczne z żadnym innym wiarygodnym dowodem, ale też w zakresie poszczególnych objętych nim faktów, znajdował potwierdzenie w treści innych dowodów zgromadzonych w sprawie.

W szczególności – wbrew twierdzeniom apelujących obrońców – wiarygodności obciążających w swej wymowie wyjaśnień oskarżonych P. K. (2), Z. Ż. (1), D. M. (1) i S. Ż., a także K. W. (1) i M. P. (1) nie podważały skutecznie **wyjaśnienia oskarżonych E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S.**, które – choć przeciwne w swej treści – w zakresie przeczenia swemu sprawstwu i winie, prawidłowo uznane zostały przez Sąd I instancji za niewiarygodne. Przy czym wbrew pogładowi wprost wyrażonemu w apelacjach obrońców oskarżonego S. B. (1) i E. S. (1), na wiarygodność wyjaśnień oskarżonych nie mogły wskazywać takie cechy owych wyjaśnień, jak ich konsekwencja i stanowczość w przeczeniu swojej winie. Zważywszy, że wyjaśnienia oskarżonych sprowadzały się de facto właśnie do przeczenia swojej winie, a były przy tym wypowiedziami składnymi, trudno oczekiwać, by oskarżeni popadli w nich w niekonsekwencję. Sama zatem poprawność logiczna wypowiedzi oskarżonych nie potwierdzała ich wiarygodności, w sytuacji gdy logiką sprawców było dążenie do oczyszczenia się z winy.

Podkreślenia wymagało przy tym, że wbrew twierdzeniom apelujących, wyjaśnienia bronionych przez nich oskarżonych E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S. w zakresie w jakim przeczyli oni swojemu sprawstwu i winie, nie zostały przez Sąd I instancji pominięte. Sąd I instancji uczynił je bowiem przedmiotem swojej – nota bene drobiazgowej – oceny i analizy, w rezultacie której uznał je za niewiarygodne. Tym samym, Sąd I instancji, nie czyniąc owych wyjaśnień podstawami dowodowymi ustaleń faktycznych leżących u podstaw zaskarżonego rozstrzygnięcia, nie naruszył art. 410 k.p.k., ale przeciwnie – uczynił zadość zasadom swobodnej oceny dowodów.

Kolejną okolicznością, której znaczną uwagę poświęcili w swych apelacjach wszyscy apelujący, upatrując w niej niezawodnego argumentu przemawiającego za niewiarygodnością wyjaśnień obciążających oskarżonych S., K., B. i S., był fakt, że **Z. Ż. (1) na rozprawie wycofał się w całości z wyjaśnień** złożonych w toku postępowania przygotowawczego; zaś **D. M. (1) wycofał się z wyjaśnień** dotyczących P. K. (1), a także Ł. S., S. B. (1) i częściowo E. S. (1). Tymczasem fakt ten – sam w sobie bezsporny – został przez Sąd I instancji poddany dokładnej analizie; Sąd ten nie uchylił się zatem od oceny zmienionych na poszczególnych etapach postępowania wyjaśnień oskarżonych, ale

stwierdził – należycie uzasadniając przy tym swoją ocenę – że wyjaśnienia wymienionych współoskarżonych, złożone przez nich na etapie postępowania przygotowawczego, były wiarygodne. Ocenę Sądu I instancji należało podzielić.

Jak trafnie wskazał bowiem Sąd I instancji, wbrew przekonaniu wyrażonemu przez oboje apelujących obrońców oskarżonego P. K. (1) oraz przez obrońcę oskarżonego Ł. S., wymienieni współoskarżeni nie potrafili racjonalnie wytłumaczyć przyczyny zmiany swoich wyjaśnień. Dowolna zatem okazała się argumentacja jednego ze wspomnianych obrońców oskarżonego P. K. (1) (adwokata P. G.), odwołująca się do sfery pozaprocesowych motywacji **współoskarżonego D. M. (1)**, który jakoby fałszywie obciążał K., dążąc do wywarcia na nim **zemsty** za doznane od K. uderzenie i groźby. W tym wypadku przekonująca okazała się psychologiczna analiza wspomnianego konfliktu pomiędzy wymienionymi oskarżonymi, zaprezentowana przez Sąd I instancji, nie zaś wersja forsowana przez obrońcę. Zważyć bowiem należało, że D. M. (1) od początku składania swoich relacji procesowych (a zatem w pierwszej kolejności tych obciążających K.) nie ukrywał faktu owego konfliktu. Słusznie zatem skonstatował Sąd I instancji, że gdyby wówczas fałszywie obciążał K., nie podkreślałby, że jest z nim skonfliktowany, gdyż tym samym prezentowałby się jako osoba stronnicza, mająca interes w tym by fałszywie obciążać K.. Tym samym M. działałby, z punktu widzenia realizacji swojej zemsty, w sposób niecelowy i nieracjonalny. Przekonująca była zatem ocena Sądu I instancji, że obciążając K. w postępowaniu przygotowawczym, M. wyjaśniał prawdziwie zarówno co do jego udziału w przestępczym procederze przyjmowania kradzionych samochodów, jak i co do ich zadawnionego konfliktu. Wycofując się zaś z owych obciążających wyjaśnień na późnym etapie postępowania sądowego, D. M. (1) jedynie instrumentalnie wykorzystał podawaną przez siebie wcześniej informację o konflikcie, po to by uprawdopodobnić zmyśloną narrację dotyczącą swojego działania z chęci zemsty.

Dodać należało, że w zakresie swojej argumentacji odnoszącej się do rzekomej chęci zemsty, apelujący zdawał się nie dostrzegać tego, że D. M. (1) swoimi wyjaśnieniami obciążył nie tylko oskarżonego K., ale także samego siebie o udział w działaniach związanych z kradzionymi samochodami. Przyjęcie wersji obrony wymagałoby zatem przyjęcia niewiarygodnego wprost założenia, że D. M. (3) musiałby w osiągnięciu swojego celu (wywarcia owej zemsty) mieć wręcz wkalkulowane z wyrachowaniem ryzyko, że sam zostanie skazany. Tym samym, w zakresie, w jakim apelujący podjął próbę wykazania uknuć przez D. M. (1) swoistej intrygi procesowej, mającej na celu skazanie P. K. (1), i to nawet kosztem skazania samego siebie – jego wywody jawiły się jako nieprawdopodobne i to w stopniu rażącym.

Wbrew zatem oczekiwaniom apelującego obrońcy oskarżonego P. K. (1) – jak trafnie skonstatował Sąd I instancji – fakt, że D. M. (1) w swoich wyjaśnieniach podawała informacje, które jego samego obciążały, jako osobę uczestniczącą w działalności związanej z kradzionymi pojazdami, przemawiał w sposób istotny za przyjęciem, a nie wykluczeniem, wiarygodności jego relacji procesowych złożonych na etapie postępowania przygotowawczego.

Wbrew stanowisku apelujących, zasadnego uwiarygodnienia zmienionej relacji procesowej **oskarżonego Z. Ż. (1)** nie dostarczyły okoliczności w postaci **presji, jaką miały na oskarżonego wywierać organy ścigania**. Kwestia owych nacisków została przez Sąd I instancji skrupulatnie wyjaśniona (vide: str. 100 i nast. uzasadniania zaskarżonego wyroku); w tym celu Sąd przesłuchał zarówno prowadzącego przesłuchania w ramach postępowania przygotowawczego prokuratora, jak i funkcjonariusza policji, J. K.. Z ich relacji wynikało jednoznacznie, że podczas przesłuchań nie wywierano na oskarżonych, w tym Z. Ż. (1), niedozwolonej presji, zaś przypadek pozaprocesowego kontaktowania się z oskarżonym – jakkolwiek słusznie skrytykowany przez Sąd I instancji – nie nosił cech wywierania takich nacisków, ale mógł zostać uznany za mieszczący się w granicach dozwolonych uzgodnień w ramach konsensualnych instytutacji procesowych.

Z kolei wyjaśnienia Z. Ż. (1), w których podał, że w jego przesłuchaniu w charakterze podejrzanego wszystkie dane dotyczące okoliczności czynów, w tym udziału innych oskarżonych, faktycznie podawał mu prokurator, słusznie uznane zostały przez Sąd I instancji za niewiarygodne. Jak trafnie wskazał bowiem Sąd I instancji, pomimo podawania owych danych rzekomo nie pochodzących od oskarżonego, ale dyktowanych przez organy ścigania, Z. Ż. (1) podpisywał protokoły swoich przesłuchań, nie domagając się ich sprostowania, ani nie negując ich treści. Nadto Z. Ż. (1) zanegował swoje wcześniejsze wyjaśnienia obciążające współoskarżonych, dopiero na etapie postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji, a przyczyna zanegowania wcześniej opisanych okoliczności, w tym udziału poszczególnych

współoskarżonych, nie została przezeń w żaden sposób wytłumaczona. Okoliczności te nakazywały podzielić ocenę wyjaśnień Z. Ż. (1) przyjętą przez Sąd I instancji, że to pierwsza wersja odzwierciedlała fakty, zmieniona zaś w toku rozprawy – zmierzała do umniejszenia odpowiedzialności swojej i współdziałających w ramach przestępczego procederu.

Zauważyć należało przy tym, że wyrażane de facto w ramach omawianego zarzutu, sugestie apelujących, jakoby kwestionowane w apelacjach, a wynikające z protokołów wyjaśnień współoskarżonych, okoliczności obciążające zostały zmanipulowane przez funkcjonariuszy organów ścigania, ocenić należało w kategorii dowolnych przypuszczeń, niepopartych przez apelujących żadną racjonalną przesłanką, w szczególności wskazaniem wiarygodnego motywu, którym kierować mieliby się funkcjonariusze dokonując takich przestępstw w swej istocie manipulacji dowodami. Nadto, stanowisko obrony, jakoby zawarte w treści wyjaśnień współoskarżonych, w tym Z. Ż. (1), obciążające okoliczności opisane zostały „pod dyktando” przesłuchujących, pozostawało w sprzeczności z faktem, że wymieniony okoliczności takie podawał już w toku przesłuchań przed organami niemieckimi, zanim do czynności tych przystąpili funkcjonariusze polscy.

Wbrew przekonaniu apelującej obrońcy oskarżonych P. K. (1) i Ł. S., sam fakt wycofania się na rozprawie ze swoich wcześniejszych relacji procesowych, tudzież odmowa składania wyjaśnień, nie negował wiarygodności wyjaśnień składanych przez **oskarżonych M. P. (1) i S. Ż.**, w zakresie, w jakim obciążały oskarżonych. Jak trafnie ocenił bowiem Sąd I instancji, wcześniejsze relacje procesowe M. P. (1), potwierdzające udział w przestępczym procederze współoskarżonych, w tym E. S. (1), S. B. (1) i Ł. S. były wewnętrznie spójne i korespondowały z obciążającymi relacjami innych oskarżonych, zaś te złożone na rozprawie, w których oskarżony wycofał się z wcześniejszego stanowiska procesowego – nacechowane były niekonsekwencją (choćby co do zakresu przyznania się do własnych czynów), gubieniem się przez oskarżonego w szczegółach, a w końcu nie zawierały racjonalnego wytłumaczenia przyczyn takiej zmiany. Co więcej składane przez M. P. (1) wyjaśnienia obciążające współsprawców korespondowały z wynikiem przeprowadzonego z jego udziałem eksperymentu procesowego. Z kolei w przypadku S. Ż. – czego apelująca zdawała się nie dostrzegać – nie sposób mówić o zanegowaniu przez niego wprost swoich wcześniejszych wyjaśnień, bowiem oskarżony ten, zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i na rozprawie, przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, przy czym wyjaśniając w śledztwie podawał okoliczności dotyczące przestępstw i osób uczestniczących w ich popełnieniu; na rozprawie okolicznościom tym nie zaprzeczył, a jedynie odmówił składania wyjaśnień, podtrzymując jednakże swoje wcześniejsze, odczytane mu wyjaśnienia.

Ponownego podkreślenia wymagało przy tym, że wbrew twierdzeniom podnoszonym w apelacjach obrończych, wyjaśnienia oskarżonych **Z. Ż. (1), D. M. (1), M. P. (1) i S. Ż.**, w tych fragmentach, w których nie podawali oni informacji obciążających współoskarżonych, w tym E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S. lub informacje takie negowali – nie zostały przez Sąd I instancji pominięte, ale ocenione i w następstwie tej oceny – uznane za niewiarygodne. Sąd I instancji zatem, nie uwzględniając owych fragmentów, jako podstaw dowodowych czynionych przez siebie ustaleń faktycznych, nie naruszył art. 410 k.p.k., ale postąpił zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów.

W tych samych kategoriach ocenić należało podniesiony w apelacji jednego z obrońców oskarżonego E. S. (1) (adwokata A. F.) zarzut pominięcia innych jeszcze poza omówionymi powyżej, dowodów o korzystnej dla tego oskarżonego wymowie, tj. **wyjaśnienie J. S. (2)** (ojca E. S. (1)) i **P. S. (3)** (brata E.). I w tym wypadku apelujący zdawał się nie dostrzegać, że dowody te nie zostały przez Sąd I instancji pominięte, ale poddane ocenie i w rezultacie – uznane za niewiarygodne. Ocenę tę należało podzielić, skoro wyjaśnienia pierwszego z wymienionych (złożone na rozprawie) pozostawały w sprzeczności z wyjaśnieniami Z. Ż. (1) i K. W. (1), potwierdzającymi fakt, że na posesję J. S. (2) przyprawdane były kradzione samochody, a wymieniony świadom był ich przestępczego pochodzenia i aktywnie uczestniczył w ich rozmontowywaniu. Z kolei P. S. (2) – wycofując się w toku rozprawy ze swoich wcześniejszych relacji procesowych, w których podawał informacje o osobach współdziałających w ramach przestępczego procederu, podobnie jak w omówionych powyżej przypadkach niektórych współoskarżonych, nie wytłumaczył przekonująco i logicznie, dlaczego to jego wcześniejsze wyjaśnienia (obciążające współoskarżonych) miałyby być faktycznie nieszczerze. W szczególności niewiarygodne i to w stopniu rażącym były jego tłumaczenia, jakoby przesłuchujący go

w śledztwie funkcjonariusze policji podsuwali mu do podpisania gotowe protokoły wyjaśnień, zawierające informacje obciążające jego i innych współdziałających.

Wbrew stanowisku wyrażonemu w apelacjach obrońców E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S., wiarygodności obciążających **wyjaśnień P. K. (2), D. M. (1), czy Z. Ż. (1)** nie podważały skutecznie występujące w nich **różnice i nieścisłości co do szczegółów zdarzeń**, czy też przeciwnie (jak wywodziła obrońca oskarżonego S. B. (1)) – **nadmierna ich szczegółowość**, co do okoliczności zdarzeń, których składający wyjaśnienia – zdaniem apelującej – nie mogli pamiętać. I w tym wypadku, Sąd I instancji sprostał wymogom swobodnej oceny dowodów, należycie odnosząc się do wspomnianych okoliczności dotyczących sposobu składania wyjaśnień, ich treści i wzajemnych relacji. Podkreślenia wymagało przy tym, że podzielić należało stanowisko Sądu I instancji w zakresie, w jakim uznał, że sposób zaprezentowania przez wymienionych oskarżonych swojej wiedzy o faktach, w tym o osobach uczestniczących w zdarzeniach objętych przedmiotem osądu – w szczególności generalna konsekwencja i wewnętrzna spójność ich bogatej w szczegóły relacji, jak również obecność pewnych psychologicznych wyznaczników wiarygodności relacjonowania zdarzeń, w tym umiejętność osadzenia faktów w miejscu i czasie, czy nieukrywanie niepamięci pewnych szczegółów zdarzeń – stanowił potwierdzenie wiarygodności kwestionowanych przez obrońców wyjaśnień.

W szczególności, jako oczywiście dowolny jawił się argument apelującej obrońcy oskarżonego B., jakoby fakt, że sprawcy nie znali wcześniej miejsc niektórych kradzieży i docierali na nie posługując się **nawigacją (...)**, w sposób obiektywny wykluczał możliwość późniejszego odtworzenia szczegółów owych kradzieży w relacjach procesowych P. K. (2), D. M. (1), czy oskarżonych Z. i S. Ż.. Nie sposób podzielić bowiem przekonania apelującej, jakoby posługiwanie się nawigacją (...) wyłączyło w przypadku oskarżonych zdolność zapamiętywania przebiegu i szczegółów miejsc i zdarzeń. Co więcej – wbrew przekonaniu apelującej – fakt, że oskarżeni udawali się w nieznanie sobie miejsca mógł powodować, że poświęcali dojazdowi większą uwagę, koncentrując się na szczegółach owych miejsc – chociażby po to by nie zablądzić w terenie – a co za tym idzie – tym łatwiej szczegóły owe zapamiętać. Zauważyć także należało, że zdolność wymienionych oskarżonych do zapamiętania i odtworzenia szczegółów miejsc i zdarzeń, potwierdzona została w trakcie eksperymentów procesowych, kiedy to oskarżeni potrafili wskazać miejsca kradzieży.

Podobnie, podkreślany w apelacji wymienionej wyżej obrońcy, jak również w apelacji jednego z obrońców oskarżonego E. S. (1), fakt, że przypisane oskarżonym kradzieże dotyczyły w przeważającej mierze **pojazdów dostawczych jednych marek (V. i M.)**, nie powodował, że wszelkie szczegóły pozwalające zindywidualizować poszczególne kradzieże, automatycznie zacierały się w pamięci sprawców. Z drugiej zaś strony, naturalnym było, że składający wyjaśnienia oskarżeni, z uwagi chociażby na wielość dokonanych kradzieży nie byli w stanie zapamiętać i zrelacjonować wszystkich ich szczegółów, co jednakże Sąd I instancji miał w swej świadomości i prawidłowo uwzględnił przy ocenie wyjaśnień i odtwarzaniu okoliczności faktycznych zdarzeń.

Stwierdzić zatem należało, że kwestionowane przez apelujących dowody z wyjaśnień oskarżonych, w tym P. K. (2), D. M. (1), czy Z. Ż. (1) zostały przez Sąd I instancji ocenione prawidłowo, a Sąd ten opierając na nich rozstrzygnięcie – wbrew stanowisku apelujących obrońców – nie naruszył art. 410 k.p.k. Podkreślenia wymagało przy tym, że był to materiał dowodowy bogaty w istotne szczegóły i słusznie uznany został przez Sąd I instancji za miarodajny w zakresie potwierdzenia sprawstwa i winy oskarżonych zarówno co do czynów polegających na kradzieżach z włamaniem i paserstwie samochodów, jak i funkcjonowania, w tym składy osobowego, zorganizowanej grupy przestępczej, w ramach której wspomniany proceder był prowadzony.

Wskazania wymagało w końcu, że wbrew stanowisku apelujących obrońców, w przedmiotowej sprawie – w zakresie kwestionowanego przez obronę sprawstwa i winy oskarżonych E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S. – nie wystąpiła potrzeba zastosowania zasady **in dubio pro reo, ujętej w art. 5 § 2 k.p.k.** W odniesieniu do będących przedmiotem osądu czynów przypisanych wymienionym oskarżonym, postępowanie dowodowe dostarczyło wystarczających podstaw faktycznych dla potwierdzenia okoliczności owych czynów, pozwalających przypisać im owe czyny i to w kształcie przyjętym w zaskarżonym wyroku. Tym samym, w odniesieniu do oskarżonych nie wystąpiły w ogóle wątpliwości, które winny być rozstrzygnięte na ich korzyść. Wątpliwości takie nie istniały zatem w sprawie

obiektywnie, ale sformułowane zostały wyłącznie w stanowiskach obrońców, którzy zdawali się nie dostrzegać, że wynik przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego nie pozostawiał na nie miejsca i był jednoznaczny.

Wbrew zatem oczekiwaniom apelujących obrońców wszystkich czterech oskarżonych, kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku wykazała, że to ocena dowodów dokonana przez Sąd I instancji, nie zaś zaprezentowana przez obronę, spełniała wymogi oceny swobodnej. Przeczyło to zasadności wytkniętego w apelacjach zarzutu **naruszenia generalnej zasady procesowej ujętej w art. 7 k.p.k.**

Tymczasem uprzednie dowiedzenie, że Sąd I instancji ustalając fakty, naruszył ustalone zasady procesowe, stanowi warunek konieczny wykazania **błędów w ustaleniach faktycznych** – które licznie wytknęli wszyscy apelujący obrońcy. Błąd w ustaleniach faktycznych nie może bowiem wynikać wyłącznie z wątpliwości strony, czy też z przyjęcia przez nią odmiennej wersji zdarzeń, ale musi mieć konkretną przyczynę, a przyczyną taką jest właśnie naruszenie reguł procedowania, w tym np. pominięcie przez sąd niektórych dowodów, albo przeciwnie – oparcie się na dowodach niewprowadzonych do procesu, czy też w końcu dokonanie tychże dowodów wadliwej oceny – to jest odbywającej się z przekroczeniem granicy swobodnej ich oceny, a zatem np. obrażającej zasady logicznego rozumowania, zasady wiedzy, czy doświadczenia życiowego. Apelujący jednakże – jak wskazano już powyżej – nie wykazali konkretnych uchybień procesowych Sądu I instancji. Tym samym nie mogli też skutecznie wytykać Sądowi I instancji błędów w ustaleniach faktycznych. Przy czym stanowisko apelujących było tym bardziej nieuprawnione, że głównym de facto argumentem mającym dowodzić wadliwego ustalenia przez Sąd I instancji poszczególnych faktów, na których oparto zaskarżone rozstrzygnięcie, było to, że oskarżeni okoliczności te negowali. Tymczasem prosta afirmacja relacji procesowych oskarżonych nie mogła skutecznie podważyć ustaleń Sądu I instancji. Okoliczności opisane w wyjaśnieniach oskarżonych nie znajdowały bowiem potwierdzenia w innych zgromadzonych w sprawie dowodach, a nawet pozostawały z ich wymową w sprzeczności.

I tak, apelujący obrońcy wszystkich czterech oskarżonych nie mogli zasadnie kwestionować przypisania **oskarżonym E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S.** sprawstwa i winy w zakresie czynów polegających na **kradzieży z włamaniem i paserstwie samochodów**, skoro okoliczności tych czynów, w tym udział poszczególnych oskarżonych w ich popełnieniu, zostały opisane we wzajemnie potwierdzających się relacjach procesowych oskarżonych P. K. (2), Z. Ż. (1), D. M. (1) i S. Ż., a także K. W. (1) i M. P. (1) – których wiarygodności (jak wskazano powyżej) apelujący nie zdołali podważyć. Przy czym wymienione dowody, pochodzące z osobowych źródeł dowodowych znajdowały w zakresie opisu okoliczności wymienionych przestępstw, dodatkowe potwierdzenie w wynikach eksperymentów procesowych, przeprowadzonych z udziałem poszczególnych oskarżonych w miejscach kradzieży.

Apelujący obrońcy w pełni dowolnie twierdzili również, jakoby zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył zasadnych podstaw do przypisania **oskarżonym E. S. (1), P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S.** sprawstwa i winy w zakresie **działania w zorganizowanej grupie przestępczej**, a pierwszemu z wymienionych – kierowania tą grupą. Również w tym wypadku – jak słusznie przyjął Sąd I instancji – wspomniane wyżej dowody pochodzące ze źródeł osobowych dostarczały informacji wystarczających dla odtworzenia istnienia, struktury, sposobu działania, czy składu osobowego grupy przestępczej, w ramach której prowadzony był objęty niniejszą sprawą przestępczy proceder. Przy czym – jak trafnie ocenił Sąd I instancji – w odniesieniu do przypisanych oskarżonym czynów kwalifikowanych z art. 258 § 1 i 3 k.k., dodatkowych informacji potwierdzających sprawstwo i winę oskarżonych, dostarczał materiał uzyskany w toku prowadzonej w Niemczech **kontroli operacyjnej**. W przeciwieństwie bowiem do omówionego wcześniej przypadku czynów polegających na kradzieży i paserstwie samochodów – prowadzona wobec oskarżonych w N.kontrola operacyjna, obejmowała przestępstwa tzw. katalogowe, tj. ujęte w katalogu art. 19 ustawy o Policji – bo do takich bezspornie należą czyny z art. 258 § 1 i 3 k.k. Jako taka mogła być ona zarówno w pełni legalnie zarządzona, jak i objęta tzw. zgodą następczą. Istniejące wątpliwości co do konstytucyjności art. 168b k.p.k. nie miały zatem wpływ na ocenę legalności zgromadzone w toku kontroli operacyjnej materiału dowodowego dotyczącego zorganizowanej grupy przestępczej. Wątpliwości te – jak słusznie wskazywał Sąd I instancji – dotyczą wyłącznie możliwości rozszerzenia zgody na przestępstwa inne, niż ujęte we wspomnianym katalogu, co potwierdziła uchwała Sądu Najwyższego z dnia (...)r., sygn. (...). Podzielić zatem należało stanowisko Sądu I instancji, że w sytuacji

procesowej zaistniałej w niniejszej sprawie, brak było jakichkolwiek podstaw do uznania, że sam fakt kontrowersyjnej zmiany stanu prawnego w sygnalizowanym zakresie, wykluczał możliwość wykorzystania wymienionych materiałów, jako dowodów w niniejszej sprawie co do czynów z art. 258 k.k.

Tak więc w przypadku przypisanych wszystkim oskarżonym czynów kwalifikowanych z art. 258 § 1 i 3 k.k., treść omówionych wcześniej dowodów pochodzących z osobowych źródeł dowodowych, znajdowała dodatkowe potwierdzenie w materiałach uzyskanych w toku kontroli operacyjnej.

Apelująca obrońca **oskarżonego P. K. (1)**, adwokat J. S. (3), nie mogła zatem zasadnie kwestionować przypisania temu oskarżonemu przestępstwa udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, skoro jego przynależność do tej grupy i istotna rola w jej strukturach, wprost wynikała z wyjaśnień oskarżonych D. M. (1) i częściowo Z. Ż. (1), którzy uznawali nawet K. za głównego organizatora przestępczego procederu (której to oceny Sąd I instancji nie podzielił w pełni); przy czym D. M. (1) potwierdzał ponadto, że P. K. (1) zlecał konkretne przedmiotów kradzieży, udzielał wsparcia bezpośrednim wykonawcom kradzieży (przekazując im pieniądze), a w końcu uczestniczył w przyjmowaniu i ukrywaniu na posesji w K. części skradzionych pojazdów. Okoliczności te – jakkolwiek nie potwierdzały jednoznacznie zarzuconego oskarżonemu K. kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, były w pełni wystarczające dla potwierdzenia jego udziału w tej grupie.

Z kolei w przypadku **oskarżonego E. S. (1)** – wbrew stanowisku jego apelujących obrońców – wystarczających informacji wskazujących na przywództwo tego oskarżonego w grupie dostarczały wyjaśnienia P. K. (2) wraz z uzupełniającymi je informacjami pochodzącymi od D. M. (1) i Z. Ż. (1). Z wyjaśnień tych wynikał zatem nie tylko wysoce zorganizowany sposób prowadzenia przestępczego procederu, ale też pomysłodawczy i organizacyjny charakter roli, jaką odgrywał w nim oskarżonego E. S. (1), jak również stosunek podległości pomiędzy nim, a pozostałymi członkami grupy, wykonującymi w ramach tego procederu role i zadania wyznaczone im przez E. S. (1) i z nim uzgodnione. Przywódczą rolę oskarżonego E. S. (1) w grupie potwierdzał też fakt, że żaden z członków jego rodziny, którzy licznie uczestniczyli w przestępczym procederze objętym niniejszą sprawą, nawet jego ojciec i brat, nie wykonywali w nim samodzielnych funkcji decyzyjnych.

Podkreślenia wymagało też, że ustaleń Sądu I instancji skutkujących przypisaniem oskarżonemu E. S. (1) kierowniczej roli w grupie przestępczej, nie podważał podkreślany przez jego obrońców fakt, że taki sam zarzut (z art. 258 § 3 k.k.), w akcie oskarżenia postawiony został także oskarżonemu P. K. (1), a oskarżeni D. M. (1) i Z. Ż. (1), w swoich wyjaśnieniach **uznawali nawet, że to K. był głównym organizatorem przestępczego procederu**. Oczywiście bezzasadny jest bowiem pogląd – który zdawali się wyrażać apelujący obrońcy – jakby dla ustalenia istnienia i sposobu funkcjonowania zorganizowanej grupy przestępczej, w tym ról poszczególnych jej członków, koniecznym było, by potwierdzenie tych faktów zostało wprost wyartykułowane przez osobowe źródła dowodowe. To bowiem nie wyrażone przez oskarżonych, czy świadków oceny i interpretacja rzeczywistości stanowią miarodajną podstawę dowodową i faktyczną do stwierdzenia istnienia grupy przestępczej, jej składu i podziału czynności jej członków, ale dokonywana przez Sąd ocena całokształtu okoliczności faktycznych wynikających z różnych dowodów (w tym także osobowych), które wskazywać muszą na zaistnienie w rzeczywistości wykładników istnienia takiej grupy i ról jej członków. W przedmiotowej zaś sprawie – jak wynikało chociażby z treści powołanych wyjaśnień, wystąpiły takie okoliczności, jak podporządkowanie współoskarżonych kierownikowi grupy oraz wiodąca i w pełni decyzyjna rola tego ostatniego w planowaniu i realizacji przestępczego przedsięwzięcia.

Oczywiście bezzasadny okazał się także wyrażony w apelacji obrońcy **oskarżonego E. S. (1)**, adwokata A. F., pogląd, że oskarżonemu temu bezpodstawnie przypisano kierowniczą rolę w grupie w sytuacji, gdy oskarżeni, którym przypisano jedynie udział w grupie, jak P. K. (2), czy M. P. (1) byli sprawcami **większej ilości kradzieży samochodów**. Nie sposób zgodzić się z apelującym, jakoby sama ilość poszczególnych przestępstw popełnionych w warunkach grupy przestępczej, przesądzała o roli sprawcy w tej grupie.

Wątpliwości nie budziło także istnienie należycie wskazanych i ocenionych podstaw dowodowych sprawstwa i winy **oskarżonych S. B. (1) i Ł. S.** w zakresie czynu z art. 258 § 1 k.k. I w ich przypadku bowiem, treść wyjaśnień

oskarżonych P. K. (2) i D. M. (1) dostarczała wystarczających informacji potwierdzających ich ściśle powiązanie i rolę w grupie przestępczej.

Apelujący obrońca **oskarżonego E. S. (1)** bezzasadnie kwestionował także ustalenia faktyczne dotyczące przypisanych temu oskarżonemu **czynów narkotykowych**, zarzuconych mu w pkt LXI-LXIII części wstępnej wyroku, a przypisanych w pkt V i VI części rozstrzygającej. Podkreślając, że ustalenia te oparte zostały na jednym tylko dowodzie – z wyjaśnień oskarżonego **K. G.**, wyraźnie przeoczył to, że wymieniony dowód znajdował pełne poparcie w wyjaśnieniach D. M. (1), który opisał okoliczności udzielania jemu i K. G. (w tym K. G. w celu sprzedaży) przez E. S. (1), amfetaminy w ramach wzajemnych rozliczeń, jak również okoliczności sprzedaży tej substancji przez K. G. nieustalonym osobom.

Sąd Apelacyjny nie podzielił także zarzutów apelujących obrońców kwestionujących prawidłowość dokonanego przez Sąd I instancji aktu subsumpcji.

Bezzasadny – i to w stopniu oczywistym – okazały się podniesione w apelacji obrońcy **oskarżonego S. B. (1)** zarzuty **naruszenia prawa materialnego – art. 279 § 1 k.k., art. 291 § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k.** – poprzez przypisanie temu oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie stypizowanych w nich przestępstw. Autorka apelacji zdawała się nie dostrzegać, że zarzut naruszenia prawa materialnego nie jest zarzutem sformułowanym w koniunkcji z podniesionym jednocześnie zarzutem pierwotnym – błędu w ustaleniach faktycznych. Co więcej, podniesienie obu tych zarzutów w odniesieniu do jednego czynu wzajemnie się wyklucza, wskazując na wewnętrzną sprzeczność rozumowania formułującego te zarzuty obrońcy. Naruszenie prawa materialnego mogło być bowiem skutecznie podnoszone przez obrońcę jedynie w sytuacji, gdyby nie kwestionowała ona ustaleń faktycznych Sądu I instancji. Naruszenie prawa materialnego ma bowiem miejsce wówczas, gdy Sąd pomimo prawidłowej rekonstrukcji faktów, dokonał wadliwego aktu subsumpcji, np. kwalifikując odtworzone zachowania sprawcy według niewłaściwego przepisu ustawy karnej. Tymczasem – jak utrzymywała apelująca obrońca oskarżonego B. – naruszenie prawa materialnego przez Sąd I instancji w przedmiotowej sprawie miało polegać na tym, że Sąd ten przypisał oskarżonemu czyny zgodnie z ustalonymi przez siebie faktami. Apelująca zatem faktycznie nie zgadzała się z ustalonymi faktami, nie zaś z ich zakwalifikowaniem według danego przepisu prawa karnego. W sposób oczywisty zaś niezadowolenie strony z wyniku dokonanego przez Sąd aktu subsumpcji nie wystarcza za dowód jego wadliwości.

Oczywiście bezzasadny okazał się także podniesiony w apelacji obrońcy **oskarżonego E. S. (1)**, adwokata A. F., zarzut **naruszenia przepisu art. 64 § 2 k.k.**, poprzez bezpodstawne przyjęcie – przy skazaniu w punkcie III i IV wyroku – że przypisanych czynów oskarżony dopuścił w warunkach powrotu przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 2 k.k., co – w ocenie apelującego – mogło mieć wpływ na zaostrenie kary.

Z treści zaskarżonego wyroku wynikało, że rzeczywiście Sąd Okręgowy wymierzając oskarżonemu E. S. (1) kary za czyny przypisane mu w wymienionych punktach części rozstrzygającej wyroku, w podstawie wymiaru kary wymienił art. 64 § 2 k.k. Podkreślenie wymagało jednakże – co wyraźnie umknęło uwadze apelującego – że przywołanie owego przepisu wynikało z przypisania oskarżonemu S. popełnienia przestępstw w ramach działania w zorganizowanej grupie przestępczej (nie zaś w warunkach multirecydywy, o czym w zaskarżonym rozstrzygnięciu nie było w ogóle mowy) i jako takie znajdowało pełne oparcie w treści art. 65 § 1 i 2 k.k. Z § 1 wskazanego przepisu wynika, że przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie i przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2 k.k. stosuje się także do sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu lub popełnia przestępstwo działając w zorganizowanej grupie albo związku mającym na celu popełnianie przestępstwa. Z § 2 wynika zaś, że do sprawcy przestępstwa z art. 258 mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące sprawcy określonego w art. 64 § 2 z wyjątkiem przewidzianego w tym przepisie zaostrenia kary. Skoro więc E. S. (1) przypisane mu czyny popełnił w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, to zasadne było wskazanie przez Sąd meriti w podstawie prawnej wymiaru kary także art. 64 § 2 k.k. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w W.z dnia (...) r., sygn.(...)). Przy czym, wprowadzenie do podstawy prawnej wymiaru kary przepisu art. 64 § 2 k.k., jest konieczne, jako że obliuguje on sąd do orzeczenia kary pozbawienia wolności powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia (por.: wyrok Sądu Apelacyjnego w K.z dnia (...) r., sygn. (...)).

W równym stopniu bezzasadny był także podniesiony w apelacji obrońcy **oskarżonego E. S. (1)**, adwokata A. F., **zarzut naruszenia art. 12 k.k. i art. 91 § 1 k.k.**, poprzez zakwalifikowanie niektórych z przypisanych oskarżonemu przestępstw jako czynów ciągłych z art. 12 k.k., innych zaś przypadkach przyjęcie ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., co – jak podkreślał apelujący – doprowadziło do skazywania oskarżonego na oddzielne kary pozbawienia wolności, zamiast wymierzenie mu kary na podstawie art. 91 § 1 k.k. I w tym wypadku apelujący obrońca przeoczył wyraźnie te fragmenty uzasadniania zaskarżonego wyroku i zawarte w nich rozważania Sądu I instancji (vide: str. 201-208 wspomnianego uzasadnienia), w których wyjaśniono przyczyny zakwalifikowania części zarzuconych oskarżonemu zachowań przestępczych jako czynu ciągłego, co do niektórych zaś przyjęcie konstrukcji ciągu przestępstw. Sąd I instancji prawidłowo wyjaśnił zatem, że podstawowym kryterium różnicującym dwie wymienione konstrukcje prawne jest zakres zamiaru sprawcy. W tym kontekście odróżnić należy ogólny projekt dopuszczenia się przestępstw, jak w przedmiotowej sprawie – kradzieży i kradzieży z włamaniem kilku bliżej niesprecyzowanych pojazdów, od z góry powziętego zamiaru kradzieży wytypowanych pojazdów. Ten pierwszy (ogólny projekt) – jak słusznie ocenił Sąd I instancji, odwołując się w tym zakresie do stanowiska wyrażonego w postanowieniu Sądu Najwyższego z 4 lutego 2015 r., sygn. V KK 334/14 (Lex nr 1640275) – nie odpowiada pojęciu „z góry powziętego zamiaru” popełnienia jednego konkretnego przestępstwa, na którego wykonanie składa się więcej niż jedno zachowanie. Lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazywała następnie jednoznacznie, że to w oparciu o wspomniane kryterium, nie zaś – jak mylnie twierdził apelujący – w sposób dowolny, Sąd I instancji określone przypadki zachowań oskarżonego wypełniające znamiona czynów z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., uznał za odrębne przestępstwa popełnione w warunkach ciągu przestępstw, o którym mowa w art. 91 § 1 k.k., w przypadku niektórych zaś z tych czynów, stwierdził spełnienie podstaw do przyjęcia, iż stanowiły one zachowania sprawcze składające się na jedno przestępstwo ciągłe w rozumieniu art. 12 k.k.

Podkreślenia wymagało przy tym, że takie rozstrzygnięcie Sądu I instancji, polegające na uznaniu niektórych z zarzuconych oskarżonemu czynów za zachowania sprawcze stanowiące jedno przestępstwo, a zatem skutkujące przypisaniem oskarżonemu E. S. (1) mniejszej ilości przestępstw, niż zarzucono mu w akcie oskarżenia, było rozstrzygnięciem zdecydowanie korzystniejszym dla sprawcy. Apelujący obrońca oskarżonego E. S. (1) – zobowiązany bezwzględnie do podejmowania działań wyłącznie na korzyść oskarżonego – zdawał się tego nie dostrzegać, postulując de facto w ramach omawianego zarzutu, o uznanie oskarżonego za sprawcę blisko 60 odrębnych przestępstw kradzieży z włamaniem – jak zarzucono mu w akcie oskarżenia – nie zaś za sprawcę (...) takich przestępstw – jak stwierdził w wyroku Sąd I instancji.

Dodać należało ponadto – czego również niezasadnie nie wziął pod uwagę apelujący – że wśród owych (...) przypisanych oskarżonemu E. S. (2) przestępstw kradzieży z włamaniem, cztery były przestępstwami ciągłymi, grupującymi w sobie łącznie 12 zachowań sprawczych oskarżonego, które w akcie oskarżenia zarzucono mu jako odrębne przestępstwa. Każdy zaś z owych (...) czynów (a zatem również przestępstwa ciągłe) uznany został w wyroku za element któregoś z ustalonych ciągów przestępstw, spełniających wymogi z art. 91 § 1 k.k. Zatem Sąd I instancji nie wymierzał oskarżonemu kar jednostkowych za poszczególne przestępstwa, ale – dokładnie tak jak chciał apelujący – kary za poszczególne ciągi przestępstw, a zatem kary orzeczone w warunkach art. 91 § 1 k.k. Różnicą pomiędzy stanowiskiem Sądu I instancji, a stanowiskiem apelującego obrońcy, było zatem jedynie to, że Sąd I instancji, w ramach danego ciągu przestępstw, wymierzał oskarżonemu jedną karą za de facto mniejszą ilość przypisanych oskarżonemu przestępstw wchodzących w skład tego ciągu – działając tym samym faktycznie na korzyść oskarżonego. Zauważyć przy tym należało, że oczywiście mylnie było stanowisko apelującego, jakoby czynów spełniających warunki przestępstwa ciągłego, nie można było kwalifikować przy zastosowaniu przepisów art. 91 § 1 k.k. Przestępstwo ciągłe – o czym apelujący zdawał się nie pamiętać – jak każde inne przestępstwo może stanowić element ciągu przestępstw, o ile spełnia kryteria ujęte w art. 91 § 1 k.k.

Dwa omówione powyżej zarzuty, których konstrukcja zdawała się wynikać z niezrozumienia przez apelującego istoty zaskarżonego rozstrzygnięcia, wiązały się w swej istocie z podniesionym w apelacji obrońcy oskarżonego E. S. (1) zarzutem **naruszenia art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k.**, poprzez niejasne sformułowanie zaskarżonego

rozstrzygnięcia. Nie sposób oprzeć się bowiem wrażeniu, że wspomniane niezrozumienie istoty rozstrzygnięcia Sądu I instancji wynikało z nie dość wnikliwej lektury treści zaskarżonego wyroku i jego uzasadnienia. Tymczasem – wbrew stanowisku apelującego obrońcy – Sąd I instancji w sposób wystarczająco czytelny, by nie rzec drobiazgowy, wyodrębnił, usystematyzował i zakwalifikował przypisane oskarżonemu zachowania sprawcze, wypełniające znamiona poszczególnych przypisanych mu przestępstw, w tym – jak wskazano powyżej – czytelnie wskazał, które z pośród zachowań oskarżonego wypełniających znamiona kradzieży z włamaniem, uznał za elementy przestępstw ciągłych, określając przy tym równie jednoznacznie, w jakie ciągi przestępstw czyny owe się układały. Dodać należało, że w szczególności niezrozumiałe było uczynienie przez apelującego zarzutu z tego, że Sąd I instancji modyfikując opisy przypisanych oskarżonemu czynów, częściowo odwołał się do treści postawionych mu zarzutów, częściowo zaś uzupełnił opisy własnymi sformułowaniami – skoro technika taka jest uznanym i zgodnym z metodologią wyrokowania sposobem formułowania rozstrzygnięcia.

Podobnie – wbrew stanowisku apelującego – w zawartym w wyroku opisie czynów kradzieży z włamaniem, prawidłowo opisano okoliczności wskazujące na działanie oskarżonego E. S. (1) w warunkach współsprawstwa. Oczywiście błędny był pogląd apelującego, jakoby zawarte w wyroku wskazanie, że oskarżony czynów tych dopuścił się „działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami” – bez imiennego wskazania osób współdziałających – nie odpowiadało wymogom art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. Dyspozycja art. 18 § 1 k.k., poprzez posłużenie się zwrotem „ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą” nie wymaga bynajmniej, aby w każdej sprawie owa „inna osoba” została określona z imienia i nazwiska, ani nawet tego, by w każdym przypadku osoba taka została konkretnie ustalona, a bez tego przypisanie działania w warunkach współsprawstwa nie byłoby możliwe. Powołany przepis art. 18 § 1 k.k., nie zawiera wymagania wskazania, ani nawet ustalenia, personaliów osoby, z którą sprawca współdziałał, i to pod rygorem możliwości przyjęcia tej postaci sprawstwa (por.: Jacek Giezek, Komentarz do art. 18 k.k., LEX stan prawny na dzień 15 maja 2012 r., teza 69 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2004 r., sygn. IV KK 407/03, OSNwSK 2004, nr 1, poz. 1130). W przedmiotowej zaś sprawie osoby współdziałające z oskarżonym E. S. (1) przy dokonywaniu przestępstw kradzieży z włamaniem zostały ustalone – co znalazło odzwierciedlenie w zawartych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ustaleniach faktycznych, opisujących także elementy porozumienia pomiędzy nimi. Jedynie w treści wyroku – ze względów natury procesowej – ich personalia zastąpiono sformułowaniem „inne ustalone osoby”, co w żaden sposób nie sprzeciwiało się przypisaniu oskarżonemu E. S. (1) popełnienia tych czynów w warunkach współsprawstwa, ani nie czyniło opisu tych czynów wadliwym. Dodać przy tym należało, że posłużenie się przez Sąd I instancji formułą „inne ustalone osoby” nie było bynajmniej – jak stwierdził apelujący – eufemizmem, ale uznaną i zgodną z metodologią techniką formułowania w rozstrzygnięciu opisu czynu.

Podkreślenia wymagało także, że apelujący obrońca oskarżonego E. S. (1), poświęcając omawianej kwestii określenia osób współdziałających z tym oskarżonym przy popełnianiu przypisanych mu czynów wiele uwagi i sporządzając nawet na te okoliczność graficzne i procentowe zestawienie czynów różnych sprawców, w sposób nieuprawniony zdawał się utożsamiać owych nieokreślonych imiennie współsprawców ze źródłami dowodowymi obciążającymi oskarżonego S.. Tymczasem nie w każdym przypadku osoby powiązane z tym samym przestępczym procederem, który przypisano oskarżonemu E. S. (1) i mające w związku z tym wiedzę o owym procederze i jego uczestnikach, były jednocześnie osobami współdziałającymi z oskarżonym przy dokonywaniu konkretnych czynów. Stąd oczywiście bezzasadne było stanowisko apelującego, jakoby brak imiennego określenia współsprawców w treści wyroku, uniemożliwił apelującemu odniesienie się do oceny wspomnianych dowodów obciążających oskarżonego S., a sporządzone przez apelującego zestawienie – zupełnie nieprzydatne do podważenia wiarygodności źródeł dowodowych. Apelujący zdawał się nie dostrzegać, że źródła dowodowe, z których wynikały informacje obciążające oskarżonego S., wskazane zostały (i ocenione) w treści uzasadniania wyroku nie zaś w zawartych w tymże wyroku opisach czynów.

W tym miejscu zauważyć także należało – odnosząc się do szczegółowego zarzutu podniesionego w apelacji obrońcy **oskarżonego S. B. (1)**, zakwalifikowanego przez apelującą jako zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, a dotyczącego ustalenia **daty czynu** zarzuconego wymienionemu oskarżonemu w pkt CDLXXVI części opisowej

zaskarżonego wyroku (przypisanego w pkt XCI tiret czwarty części rozstrzygającej) – że nieściśle wskazanie daty tego czynu „w nocy z (...) r.”, traktować należało w kategorii oczywistej omyłki pisarskiej, nie zaś faktycznej wadliwości ustalenia daty przestępstwa.

W tych samych kategoriach, co omówiony powyżej zarzut naruszenia art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k., ocenić należało podniesiony w apelacji jednego z obrońców **oskarżonego E. S. (1)** (adwokata A. F.) oraz w apelacji jednego z obrońców **oskarżonego P. K. (1)** (adwokata P. G.), **zarzut naruszenia art. 424 § 1 i 2 k.p.k.**, które polegać miało na niedostatecznym wyjaśnieniu podstaw dowodowych i prawnych zaskarżonego rozstrzygnięcia. I w tym bowiem wypadku wszystkie wymagane wskazanym przepisem elementy znalazły się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W szczególności – jak była już o tym mowa powyżej – Sąd I instancji wyjaśnił przesłanki, którymi kierował się kwalifikując, częściowo odmiennie niż w akcie oskarżenia, przypisane oskarżonym czyny, jako przestępstwa ciągłe z art. 12 k.k. Podobnie, w uzasadnieniu wskazano, na jakich podstawach dowodowych oparto przekonanie o sprawstwie i winie oskarżonych, w tym winie i sprawstwie oskarżonego K., przy czym – wbrew stanowisku jego apelującego obrońcy – zachowania oskarżonego K. zostały ustalone i opisane w sposób wystarczający, dla stwierdzenia, że wypełnił on ustawowe znamiona przypisanego mu przestępstwa paserstwa. Dodać należało, że do okoliczności składających się na znamiona czynu z art. 291 § 1 k.k. – wbrew stanowisku wyrażonemu w omawianej apelacji – nie należą bynajmniej okoliczności dotyczące dalszych losów pojazdów będących przedmiotem tego przestępstwa. Stwierdzić zatem należało, że zarzuty zgłaszane przez obrońców pod adresem uzasadnienia zaskarżonego wyroku, wynikały nie z braków tego dokumentu, ale z faktu, że obrońcy kwestionowali dokonaną przez Sąd I instancji ocenę poszczególnych dowodów, czy kształt ustalonych w oparciu o te dowody faktów.

Odnosząc się do omówionych wyżej zarzutów naruszenia art. 413 § 1 pkt 5 k.p.k. oraz art. 424 § 1 i 2 k.p.k., zauważyć przy tym należało, że z uwagi na samą obszerność materii wymagającej opisanie w treści zaskarżonego wyroku i jego uzasadniania, wnikliwa lektura owych dokumentów wymagała niewątpliwie pewnego wysiłku. Nie oznaczało to jednakże, jakoby Sąd I instancji – jak bezpodstawnie utrzymywali apelujący obrońcy – sformułował wyrok i uzasadnienie w sposób nieczytelny, czy niejasny. Wprost przeciwnie, Sąd ten z uznania godną drobiazgowością i precyzją opisał okoliczności wskazujące na wypełnienie przez oskarżonych ustawowych znamion przypisanych im przestępstw oraz należyście wyjaśnił podstawy prawne i dowodowe swojego rozstrzygnięcia.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, że – wbrew stanowisku apelujących obrońców – brak było podstaw do zakwestionowania zawartego w wyroku Sądu I instancji zaskarżonego rozstrzygnięcia co do sprawstwa i winy oskarżonych, w szczególności **apelacje nie wykazały zasadnych podstaw do postulowanego przez obrońców uniewinnienia oskarżonych** od przypisanych im czynów. Sąd odwoławczy uznał także, że apelujący obrońcy nie wykazali, jakoby postępowanie rozpoznawcze przed Sądem Okręgowym obarczone było wadami i brakami uzasadniającymi potrzebę jego powtórzenia. Z uwagi na to, kwestionowana przez obronę konkluzja Sądu I instancji o wypełnieniu przez oskarżonych w sposób zawiniony ustawowych znamion przypisanych im czynów – zasługiwała na aprobatę.

Prawidłowe okazało się także, stanowiące następstwo rozstrzygnięcia w przedmiocie sprawstwa i winy oskarżonych, **zawarte w zaskarżonym wyroku, orzeczenie o karze**. Wskazać przy tym należało, że w przypadku oskarżonych E. S. (1), W. W. (1), S. B. (1) i Ł. S., rozstrzygnięcie w tym przedmiocie na korzyść oskarżonych zostało zaskarżone wprost, zgłoszonymi w apelacjach ich obrońców zarzutami rażącej surowości kary, który w odniesieniu do oskarżonego W. stanowił wyłączny zarzut apelacji, zaś co do trzech pozostałych – zarzut ewentualny; w przypadku natomiast oskarżonego P. K. (1) kwestionowanie rozstrzygnięcia o karze wynikało z zaskarżenia przez jego obrońców wyroku w całości.

Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw by podzielić wynikające z apelacji obrońców stanowisko, **jakoby wymierzone oskarżonym kary były rażąco nadmiernie surowe**. Wymierzone oskarżonym kary pozbawienia wolności, tak jednostkowe, jak i łączne oraz kary grzywny, to jest w przypadku:

1. oskarżonego **E. S. (1)** – kara (...)lat pozbawienia wolności oraz grzywny w rozmiarze (...)stawek dziennych, po (...)zł,
2. oskarżonego P. K. (1) – kara (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz grzywny w rozmiarze (...) stawek dziennych po (...)zł,
3. oskarżonego **S. B. (1)** – kara (...)lat pozbawienia wolności oraz grzywny w rozmiarze (...) stawek dziennych po (...)zł,
4. oskarżonego **W. W. (1)** – kara (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz grzywny w rozmiarze (...)stawek dziennych po (...)zł,
5. oskarżonego **L. S.** – kara (...)lat i (...)miesiący pozbawienia wolności oraz grzywna w rozmiarze (...) stawek dziennych po (...)zł,

– mieściły się w granicach ustawowego zagrożenia, należyście uwzględniały dyrektywy wymiaru kary i jawiły się jako odpowiednia reakcja prawno-karna na popełnione przez oskarżonych bezprawie.

Zauważyć przy tym należało, że miarkując te kary Sąd I instancji należyście uwzględnił wszystkie okoliczności istotne dla wymiaru kary, tak o charakterze obciążającym, jak i łagodzącym, w tym okoliczności wskazane w apelacjach obrońców.

I tak, Sąd I instancji uwzględnił na korzyść **oskarżonego W. W. (1)** te same okoliczności, które eksponował w swojej apelacji obrońca wymienionego oskarżonego, to jest: krótki czas działania oskarżonego w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zamykający się w okresie od (...) r. do (...) r. oraz fakt, że jego rola w przestępczym procederze nie była wiodąca i polegała zasadniczo na transporcie ukradzionych pojazdów do miejsc ich ukrycia. Zgodnie z postulatem apelującego obrońcy, a zatem na korzyść oskarżonego W. W. (1), potraktowana też została jego postawa procesowa, polegająca na przyznaniu się do zarzucanych mu czynów i złożeniu wyjaśnień potwierdzających jego udział w przestępstwach.

Wbrew jednakże oczekiwaniom apelującego obrońcy oskarżonego W. W. (1), brak było jakichkolwiek podstaw do tego by wskazanym okolicznościom nadawać dalej idącą wymowę łagodzącą. Niezasadny był przy tym postulat zgłoszony przez wymienionego obrońcę, by represja karna wobec oskarżonego W. ukształtowana została w sposób umożliwiający warunkowe zawieszenie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Takie stanowisko obrońcy w sposób oczywisty nie uwzględniało faktycznego stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, wynikającego w szczególności z działania na szkodę łącznie dziesięciu osób pokrzywdzonych, w przypadku zaś wymierzanej kary łącznej – nie uwzględniało odmienność przedmiotu ochrony przypisanych oskarżonemu przestępstw, skierowanych zarówno przeciwko mieniu, jak i przeciwko porządkowi publicznemu.

Omawiane stanowisko apelacji ignorowało również fakt uprzedniej wielokrotnej – bo siedmiokrotną – karalności oskarżonego i to uzasadniającej przypisanie mu w niniejszej sprawie działania w warunkach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 1 k.k. Okoliczności te nakazywały przyjąć – co słusznie uwzględnił Sąd i instancji – że kolejne wyroki skazujące, ani nawet odbywanie kolejnych kar pozbawienia wolności, nie nauczyły oskarżonego szacunku dla porządku prawnego. Zauważyć przy tym należało, że w przypadku oskarżonego W. wykonanie kar orzekanych pierwotnie z warunkowym zawieszeniem ich wykonania zostało w każdym przypadku zarządzone; następnie zaś orzekano wobec niego wyłącznie kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny, co stanowiło odzwierciedlenie jego postępującej demoralizacji.

Implikowało to z kolei zasadność surowszego potraktowania oskarżonego W. W. (1) i takiego ukształtowania orzeczonej wobec niego represji prawno-karnej by wspomniany istotny stopień jego zawinienia, jak również znaczny poziom jego demoralizacji zostały należyście uwzględnione, jak również by uszczerbku nie doznał wymóg wewnętrznej sprawiedliwości wyroku. W tej sytuacji, orzeczenie wobec oskarżonego W. W. (1) kary łącznej pozbawienia wolności

o charakterze bezwzględny i wynoszącej (...)lata i (...)miesiące – uznać należało za właściwie wyśrodkowane i bynajmniej nie stanowiące rażąco surowej reakcji prawno-karnej.

Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska obu apelujących obrońców **oskarżonego E. S. (1)**, wyrażonego w ramach zarzutu ewentualnego rażąco surowości kary, jakoby orzeczono wobec tego oskarżonego zbyt surową karę pozbawienia wolności. W szczególności nietrafny okazał się zarzut sformułowany przez apelujących, jakoby wobec oskarżonego E. S. (1) orzeczono karę nieproporcjonalną w porównaniu z innymi oskarżonymi, w tym z ilością popełnionych przestępstw.

Takie stanowisko obrońców w sposób oczywisty ignorowało fakt, że rola oskarżonego E. S. (1) w przestępczym procederze była o wiele istotniejsza niż w przypadku pozostałych oskarżonych, nawet tych, którym przypisano sumarycznie większą liczbę czynów. Podkreślenia wymagało, że nie podważywszy – jak była o tym mowa powyżej – wniosków i konkluzji sądu I instancji w zakresie kierowniczej roli oskarżonego E. S. (1) w przestępczym procederze, apelujący obrońcy nie mogli zasadnie oczekiwać, że okoliczności dotyczące owej roli oskarżonego, w sposób istotny obciążające go w kontekście oceny stopnia zawinienia, zostaną przy miarkowaniu kary pominięte. Słusznie zatem Sąd I instancji przyjął, że znacznie większy był stopień zawinienia oskarżonego E. S. (1). Implikowało to z kolei zasadność surowszego potraktowania tego oskarżonego i takiego ukształtowania orzeczonej wobec niego represji prawno-karnej by uszczerbku nie doznał wymóg wewnętrznej sprawiedliwości wyroku. Dodać też należało, że wspomniane okoliczności w postaci kierowniczej roli oskarżonego E. S. (1), czy też skali i rozmiaru prowadzonego przezeń przestępczego procederu, wskazywały nie tylko na istotny stopień jego zawinienia, ale także na znaczny poziom jego demoralizacji. Wobec takich okoliczności, orzeczenie wobec oskarżonego E. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności wynoszącej 8 lat, a zatem kary faktycznie surowszej niż w przypadku pozostałych oskarżonych – uznać należało za właściwie wyśrodkowane i bynajmniej nie stanowiące rażąco surowej reakcji prawno-karnej.

W pełni słuszne było także stanowisko Sądu I instancji, który nie doszukał się wobec oskarżonego E. S. (1) okoliczności łagodzących i to w odniesieniu do żadnego z przypisanych mu czynów. W szczególności za okoliczności takie – wbrew przekonaniu jego apelujących obrońców – nie mogły być uznane dane osobopoznawcze oskarżonego E. S. (1), w tym sposób jego życia i sytuacja rodzinna. Podkreślana w apelacjach stabilizacja życiowa oskarżonego po popełnieniu czynów, sytuacja rodzinna, czy fakt, że od chwili ostatniego z przypisanych mu czynów minęło ponad 7 lat, nie stanowiły okoliczności na tyle nadzwyczajnych i szczególnych, by niwelować negatywne przesłanki składające się na znaczną społeczną szkodliwość przypisanych oskarżonemu czynów. Brak zatem było podstaw do dokonania postulowanego przez obrońcę modyfikacji orzeczenia o karze pozbawienia wolności.

Potrzeba modyfikacji orzeczenia o karze nie ujawniła się także w odniesieniu do **oskarżonych P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S.** Również w ich przypadku Sąd I instancji w pełni zasadnie nie doszukał się okoliczności łagodzących przy wymiarze kary i to w odniesieniu do żadnego z przypisanych im czynów.

W przypadku wszystkich trzech oskarżonych istniały natomiast istotne okoliczności obciążające, dotyczące – jak słusznie uwzględnił Sąd I instancji – przede wszystkim skali i wysokiego stopnia zorganizowania przestępczego procederu, w którym aktywnie uczestniczyli, przejawiającej się w ilości i wartości skradzionych pojazdów i wielości pokrzywdzonych, czy działaniu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Zdecydowanie na niekorzyść oskarżonych przemawiały także – czego ich apelujący obrońcy zdawali się nie dostrzegać – okoliczności w postaci znacznego stopnia ich demoralizacji oraz wielokrotnej uprzedniej karalności oskarżonych, uzasadniającej przypisanie każdemu z trzech wymienionych (w ramach aktualnego skazania bądź uprzednio) przestępstw popełnionych w warunkach recydywy, o której mowa w art. 64 § 1 k.k., w tym – dwunastokrotnej uprzedniej karalności oskarżonego **S. B. (1)**, dziewięciokrotnej karalności oskarżonego **Ł. S.** oraz pięciokrotną karalność oskarżonego **P. K. (1)**. Tak istotne okoliczności obciążające jednoznacznie sprzeciwiały się dokonaniu zgodnej z kierunkiem apelacji obrończych, modyfikacji kar jednostkowych orzeczonych wobec wymienionych oskarżonych za poszczególne przypisane im czyny.

Równie prawidłowo, orzekając wobec oskarżonych P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S. kary łączne, Sąd I instancji uwzględnił okoliczności warunkujące ich wymiar, w tym zbliżony czas popełnienia przestępstw i częściowe podobieństwo popełnionych przez nich przestępstw, uzasadniające odstępianie od zasady kumulacji przy wymiarze tychże kar.

Podkreślenia wymagało także to, że – wbrew stanowiskom autorów omawianego zarzutu ewentualnego rażącej surowości kary – Sąd I instancji prawidłowo uwzględnił nie tylko role oskarżonych, w tym **P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S.** w przestępczym procederze, ale także różnicujące ich okoliczności obejmujące ich właściwości i warunki osobiste, w tym okoliczności dotyczące uprzedniej karalności. Dodać należało, że ta ostatnia okoliczność wymowę najbardziej obciążającą miała w przypadku oskarżonego S. B. (1), który – jak wskazano powyżej – był dwunastokrotnie karany za przestępstwa. Okoliczności tej zdawała się nie dostrzegać apelująca obrońca oskarżonego B., która negując prawidłowość wymierzenia temu oskarżonemu kary w wysokości zbliżonej do kar wymierzanych sprawcom większej ilości przestępstw, traciła z pola widzenia fakt, że w owych innych oskarżonych nie obciążała tak bardzo ich przestępcza przeszłość. W rezultacie, prawidłowo uwzględniając omówione przesłanki, Sąd I instancji orzeczone wobec oskarżonych P. K. (1), S. B. (1) i Ł. S. represję prawno-karne, również ukształtował w sposób należyście respektujący wymóg wewnętrznej sprawiedliwości wyroku.

Apelujący obrońca oskarżonego E. S. (1), adwokat A. F. nie wykazał też potrzeby zmniejszenia orzeczonej wobec tego oskarżonego **kary grzywny**, poprzez obniżenie kwoty jej stawki dziennej, a to z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego. Grzywna wobec tego oskarżonego orzeczona została w rozmiarze (...)stawek dziennych po (...) zł. Przy czym – jak wynikało z przedstawionych wyżej rozważań, w przypadku tego oskarżonego nie ujawniły się żadne okoliczności łagodzące, które nakazywałyby zmodyfikować ilość stawek dziennych grzywny. Wysokość zaś jednej stawki dziennej grzywny ustalona została przez Sąd I instancji – zarówno w przypadku oskarżonego E. S. (1), jak i pozostałych oskarżonych – z należyтым uwzględnieniem ich sytuacji materialnej i rodzinnej. Obrońca oskarżonego E. S. (1) w żaden sposób nie wykazał wadliwości tego ustalenia, ograniczając się do ogólnikowego, hasłowego jedynie, powołania się na wysokość dochodów oraz sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, nie wskazując w tym zakresie żadnych konkretnych informacji. Brak zatem było jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, jakoby oskarżony E. S. (1), który aktywnie uczestniczył w przestępczym procederze, znajdował się aktualnie w takiej sytuacji życiowej, która uniemożliwiałaby mu spłatę grzywny.

Uwzględniając powyższe, stwierdzić należało, że Sąd I instancji w pełni podołał zadaniu prawidłowego zważenia wszystkich istotnych, dotyczących oskarżonych, okoliczności o charakterze łagodzącym (także tych eksponowanych w apelacjach ich obrońców). Tym samym brak było podstaw do obniżenia wymiaru którejkolwiek z kar orzeczonych wobec oskarżonych.

Na aprobatę zasługiwały także **pozostałe rozstrzygnięcia zawierające się w zakresie orzeczenia o karze**, w tym orzeczenie w pkt CVIII – CXI części rozstrzygającej wyroku, wobec oskarżonych, w tym E. S. (1), na podstawie art. 46 § 1 k.k., obowiązku naprawienia szkody w części. Rozstrzygnięcie w tym przedmiocie należyście uwzględniało normę art. 46 § 1 k.k., jak również ustalenia faktyczne potwierdzające sprawstwo oskarżonych oraz odpowiadało – co do wysokości – prawidłowo ustalonej kwocie spowodowanych przestępstwem szkód.

Wobec powyższego, nie podzielając zarzutów apelacji i uznając je za bezzasadne, Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Orzekając o **kosztach procesu za postępowanie odwoławcze**, Sąd Apelacyjny uwzględnił to, że oskarżeni E. S. (1), S. Ż., W. W. (1) i S. B. (1) korzystali w nim z pomocy prawnej obrońców wyznaczonych im z urzędu. Wobec tego, na podstawie przepisów § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714), obrońcom tym zwrócono koszty obrony udzielonej wymienionym oskarżonym z urzędu w tymże postępowaniu.

Zauważyć przy tym należało, że brak było podstaw do tego by uzasadnianym wyrokiem Sądu odwoławczego zasądzić na rzecz obrońcy oskarżonego E. S. (1), wyznaczonego mu z urzędu do postępowania przed Sądem I instancji, wnioskowane przez **koszty obrony za postępowanie I-instancyjne**. Jakkolwiek faktycznie koszty obrony z urzędu udzielonej w postępowaniu przed Sądem I instancji nie zostały zasądzone w zaskarżonym wyroku na rzecz żadnego z obrońców, to jednak uzupełnienia tego braku dokonuje w trybie art. 626 § 2 k.p.k., Sąd I instancji, nie zaś Sąd odwoławczy. Dodać należało, że Sąd Okręgowy, działając z inicjatywy innych występujących w sprawie obrońców z urzędu, dokonał już stosownego uzupełnienia swojego rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów obrony za postępowanie I-instancyjne. W tej sytuacji, zgłoszony w apelacji obrońcy z urzędu oskarżonego E. S. (1), wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów obrony udzielonej z urzędu przed Sądem I instancji, nie mógł zostać uwzględniony.

W następstwie rozstrzygnięcia o przyznaniu obrońcom od Skarbu Państwa zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, na podstawie przepisów art. 624 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k., wymienionych wyżej oskarżonych, korzystających z pomocy prawnej obrońców z urzędu, zwolniono od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w części odpowiadającej kwocie wynagrodzenia przyznanego im obrońcom z urzędu, to jest do kwoty (...)zł. Uwzględniono przy tym sytuację majątkową wymienionych oskarżonych i ich możliwości zarobkowe, jak również wynikający z zaskarżonego wyroku, jak również z wyroku Sądu II instancji, fakt obciążenia ich innymi należnościami natury pieniężnej, w tym kosztami sądowymi w pozostałym zakresie, co nakazywało przyjąć, że pokrycie dodatkowych kosztów związanych z udzieloną im obroną z urzędu, byłoby dla oskarżonych zbyt uciążliwe.

Rozstrzygając o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, Sąd Apelacyjny wziął również pod uwagę wynik sprawy, a zatem to, że żadna z wniesionych w sprawie apelacji nie została uwzględniona. W tej sytuacji, w myśl przepisów art. 636 § 2 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k., koszty procesu obciążały wszystkie apelujące strony, to jest dziesięciu oskarżonych, którzy winni je ponieść stosownie do swojego udziału w sprawie, to jest w 1/10 części. Sąd Apelacyjny nie znalazł przy tym podstaw do zwolnienia oskarżonych od kosztów sądowych w zakresie przewyższającym wspomniane wyżej koszty obrony udzielonej z urzędu. W rezultacie koszty sądowe zostały od oskarżonych zasądzone. Na owe koszty składały się zaś: ryczałt za doręczenia w łącznej kwocie (...)zł oraz opłata za dziesięć kart karnych po (...)zł każda, co po rozłożeniu na oskarżonych we wskazanej 1/10 części, dawało w rezultacie (...)zł.

Na podstawie przepisów art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 4 - 6 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 j.t. ze zmian.), każdemu z oskarżonych wymierzono także opłatę za drugą instancję, w tym:

- oskarżonemu E. S. (1) – w kwocie (...) zł,
- oskarżonemu P. K. (1) – w kwocie (...)zł,
- oskarżonemu S. B. (1) – w kwocie (...)zł,
- oskarżonemu Ł. S. – w kwocie(...) zł,
- oskarżonemu W. W. (1) – w kwocie (...) zł.

I. P. (2) P. S. (1) J. S. (1)